

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoP/41/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1219204546
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1219204546.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, v právnej veci manželky (matky): A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, E., zastúpenej spoločnosťou AK Neuschlová, s. r. o., so sídlom Dostojevského rad 5, Bratislava, IČO: 36 861 359, proti manželovi (otcovi): F. G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. B. XXX/X, C. G., o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov na čas po rozvode manželstva k maloletému dieťaťu: G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenému kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, Vazovova 7/A, Bratislava, na odvolanie otca a odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 07.05.2021, č.k. 49 P/128/2019-728 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 28.06.2021, č.k. 49P/128/2019-775, jednomyselne takto

rozhodol:

Výrok IV. rozsudku súdu prvej inštancie sa v časti styku otca s maloletým dieťaťom počas bežného roka (t.j. každého párneho a nepárneho kalendárneho týždňa) a počas letných školských prázdnin m e n í tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým G. H., nar. XX.XX.XXXX:
- každý páry kalendárny týždeň od štvrtka od 14,30 hod. do nedele do 18.00 hod.,
- počas letných školských prázdnin každý kalendárny rok v čase od 11.07 od 8.00 hod. do 18.07 do 18.00 hod., od 28.07. od 8.00 hod. do 04.08. do 18.00 hod. a od 15.08. od 8.00 hod. do 22.08. do 18.00 hod..
Vo zvyšnej napadnutej časti (t.j. vo výrokoch II., III., IV. v časti styku otca s maloletým dieťaťom počas jarných, Veľkonočných a Vianočných prázdnin a sviatkov a styku dňa XX.XX., výrokoch V., VI., VII., VIII., IX.) sa rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie:

- rozviedol manželstvo účastníkov konania A. B. C., J. C., nar. XX.XX.XXXX a F. G. H., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa 28.04.2017, zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Poprad, vo zväzku 30, ročník 2017, na strane 143, pod poradovým číslom 40 (výrok I.),

- maloleté dieťa G. H., nar. XX.XX.XXXX, na čas po právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva rodičov zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok (výroky II., III.),

- styk otca s maloletým upravil na každý páry kalendárny týždeň od piatku od 16.00 hod. do nedele do 18.00 hod., v nepárnom kalendárnom týždni od utorka od 16.00 hod. do štvrtka do 18.00 hod., počas jarných prázdnin vyhlásených MŠ SR pre bratislavský kraj v párnom kalendárnom roku od

piatka bezprostredne predchádzajúceho jarným prázdninám od 16.00 hod. do prázdninovej stredy do 12.00 hod. a v nepárnom kalendárnom roku od prázdninovej stredy od 12.00 hod. do bezprostredne nasledujúcej nedele do 18.00 hod., počas letných školských prázdnin každý kalendárny rok v čase od 10.07. od 18.00 hod. do 18.07. do 18.00 hod. a v čase od 27.07. od 18.00 hod. do 05.08. do 18.00 hod., od 14.08. od 18.00 hod. do 23.08. do 18.00 hod., počas Veľkonočných prázdnin v nepárnom kalendárnom roku v čase od veľkonočnej soboty od 12.00 hod. do utorka bezprostredne nasledujúceho po veľkonočnom pondelku do 15.00 hod., v párnom kalendárnom roku od Zeleného štvrtka od 08.00 hod. do bezprostredne nasledujúcej soboty do 12.00 hod., počas Vianočných prázdnin a sviatkov v párnom kalendárnom roku od 25.12. od 10.00 hod. do 30.12. do 18.00 hod., v nepárnom kalendárnom roku od 22.12. od 10.00 hod. do 25.12. do 10.00 hod., od 30.12. od 10.00 hod. do 04.01. nasledujúceho párneho roka do 18.00 hod. a v nepárnom kalendárnom roku od 04.01. od 10.00 hod. do posledného dňa školských prázdnin do 18.00 hod. a dňa XX.XX. v nepárnom kalendárnom roku od 10.00 hod. do 18.00 hod. (výrok IV.),

- matke uložil povinnosť dieťa na styk riadne pripraviť a odovzdať otcovi, otcovi uložil povinnosť maloleté dieťa riadne prevziať a v určenom čase a na určenom mieste odovzdať matke a súčasne určil, že miestom prevzatia a odovzdania maloletého dieťaťa je miesto bydliska maloletého dieťaťa D. XX, E. (výroky V., VI.),

- otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého G. H., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 250 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva (výrok VII.),

- počnúc vykonateľnosťou rozsudku v časti výživného súd zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava II, č.k.49P/39/2020-64 zo dňa 06.04.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, č.k. 11CoP/164/2020-149 zo dňa 03.07.2020 (výrok VIII.),

- vo zvyšnej časti návrh zamietol (výrok IX.),

- podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“) deklaroval, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok X.).

2. Výrok o rozvode manželstva právne odôvodnil § 18, § 19 ods.1, § 22, § 23 ods. 1,2,3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „Zákon o rodine“) dospejúc po vykonanom dokazovaní k záveru o splnení podmienok pre rozvod manželstva. V konaní mal za preukázané, že účastníci konania v súčasnej dobe nežijú spolu ako manželia, nehospodária spolu a citovo sa odcudzili, nemožnosť obnovenia manželského spolužitia bola preukázaná jednoznačným postojom oboch manželov, ktorých vzťahy sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo je len formálnym zväzkom, ktorý si neplní svoje ekonomické, biologické a ani výchovné poslanie. Manželia nevedú spoločnú domácnosť, sú citovo odcudzení. Vzhľadom na priebeh manželstva a intenzitu rozvratu vzťahov medzi účastníkmi, ako aj vzhľadom na vyjadrenia oboch účastníkov dospel súd prvej inštancie k názoru, že ani v budúcnosti nemožno očakávať, že vzťahy medzi účastníkmi sa upravia a dôjde k obnoveniu ich manželského spolužitia. Keďže manželstvo účastníkov neplní žiadnu zo svojich funkcií, ktoré vyplývajú z dikcie § 18 Zákona o rodine (t.j. že manželia sú povinní spolu žiť, byť si verní, vzájomne si pomáhať a vytvárať zdravé rodinné prostredie), súd prvej inštancie manželstvo účastníkov konania rozviedol a za príčiny jeho rozvratu ustálil na strane oboch manželov názorové nezhody a rozdielnosť pováh, kedy najmä nezhody v otázkach finančného zabezpečenia rodiny zo strany manžela a rozdielne predstavy manželov o financovaní a zabezpečovaní domácnosti viedli ku konfliktným situáciám, ktoré vyústili k rozpadu spoločnej domácnosti, k citovému odcudzeniu sa a konečnému presvedčeniu oboch manželov o fatickej nemožnosti obnovenia manželského spolužitia.

3. Výroky týkajúce sa úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode súd prvej inštancie právne odôvodnil § 100 C.m.p., § 24 ods. 1,4, § 25 ods. 2, § 28 ods. 1,2, § 62 ods. 1,2,4,5, § 75 ods. 1,2, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1,3 Zákona o rodine, čl. 18 Dohovoru o právach dieťaťa zdôrazňujúc, že v rámci realizácie pilotného projektu Ministerstva spravodlivosti SR "Vhodné podmienky na súde pre rodinno-právnu agendu", Okresný súd Bratislava II ako pilotný súd projektu označeného ako "Cochemský model - Cochemská prax" využil interdisciplinárnu spoluprácu medzi profesiami, ktoré sa podieľajú na riešení rodičovského konfliktu v snahe nastavenia určitých pravidiel medzi rodičmi v najlepšom záujme dieťaťa. So súhlasom oboch rodičov prebehlo mediačné konanie,

pri ktorom sa názory rodičov priblížili len v otázke zabezpečenia starostlivosti o dieťa počas prázdnin a sviatkov, k dohode rodičov však nedošlo ani v jednej z otázok úpravy výkonu rodičovských práv a povinností a obaja rodičia toto napokon ponechali na autoritatívne rozhodnutie súdu. Vzťahy medzi rodičmi sa od začatia konania nikam neposunuli, pokrok nepriniesli ani stretnutia u mediátora, obaja rodičia vyhodnotili situáciu až do takej miery, že zabudli, že uprostred ich konfliktu sa nachádza ich malý ani nie trojročný syn, pri ktorom výsledok ich rodičovskej zodpovednosti možno vidieť aj v tom, že sa nedokázali zhodnúť ani len na mieste odovzdávania a preberania dieťaťa, nieto na iných podstatných otázkach súvisiacich s úpravou výkonu rodičovských práv a povinností. Pri rozhodovaní o tom, ktorému z rodičov bude dieťa zverené do osobnej starostlivosti súd prvej inštancie zohľadňoval množstvo faktorov jednak na strane maloletého dieťaťa a jednak na strane rodičov, súčasne prihliadajúc v prvom rade na záujem dieťaťa. Zdôraznil, že zásadnými okolnosťami majúcimi vplyv na rozhodnutie o zverení dieťaťa do starostlivosti jednému z rodičov sú najmä osobnosť rodiča (pre zdravý vývoj osobnosti dieťa nevyhnutne potrebuje vzor), vzťah rodiča k dieťaťu, charakter, morálka a štruktúra mravných noriem rodičov, rešpekt k právu dieťaťa stykať sa s druhým rodičom, vzťah dieťaťa ku každému z rodičov, či kontinuita prostredia. Pri rozhodovaní vzal súd prvej inštancie do úvahy najmä naplnenie potrieb dieťaťa v rámci psychickej aj fyzickej oblasti tak, aby bol zabezpečený jeho spokojný a bezpečný harmonický vývin a súčasne vychádzal z čl. 3 ods. 1 Dohovoru, podľa ktorého záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom, pri akejkoľvek činnosti dotýkajúcej sa detí, uskutočňovanej tak verejnými, alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Konštatoval, že hoci sa v priebehu konania začali predstavy rodičov o rozdelení starostlivosti približovať, práve obdobie pandémie vzťahy medzi rodičmi vyhodnotilo a napokon každý zotrval na svojom návrhu, t.j. otec žiadal zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti, ktorá by sa realizovala v týždňových intervaloch, naopak matka požadovala zverenie dieťaťa do jej osobnej starostlivosti s úpravou styku otca totožnou s rozsahom určeným v neodkladnom opatrení nariadenom v priebehu tohto konania (t.j. každý nepárny týždeň od stredy od 16.00 hod. do štvrtka do 16.00 hod., každý párný týždeň v utorok od 16.00 hod. do 18.00 hod. a každý párný týždeň od piatku od 16.00 hod. do nedele do 18.00 hod.), pričom takáto úprava styku by bola zhodná aj s úpravou styku cez všetky prázdniny a sviatky. V otázke zverenia mal súd prvej inštancie bez akýchkoľvek pochybností za preukázané, že t.č. nie sú dané dôvody pre zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorá by sa realizovala podľa návrhu otca v týždňových intervaloch. Pri rozhodnutí vychádzal z dvoch hlavných faktorov, a to útleho veku maloletého dieťaťa a nestabilného, nejasného výchovného prostredia v domácnosti otca. Maloletý G. má v čase rozhodovania súdu necelé tri roky, väčšiu časť svojho života prežil v konflikte a rozvodovom konaní svojich rodičov a hoci otec odôvodňuje záujem o striedavú osobnú starostlivosť o dieťa aj skutočnosťou, že bol s maloletým synom na materskej dovolenke, uvedené nebolo možné automaticky premietnuť do rozhodnutia o striedavej osobnej starostlivosti v týždňových intervaloch (zvlášť pri známej skutočnosti, že otec pri konfliktoch s matkou ohľadom bývania neváha dieťa zobrať na neznáme miesto, matke uvedenú skutočnosť neoznámí a táto sa musí kontaktu domáhať cestou polície - bod 16 odôvodnenia Záznamu ORPZ BA II, OOPZ Ružinov východ zo dňa 04.02.2020), alebo v prípade predškolského zariadenia maloletého dieťaťa neváha dieťa bez vedomia matky prihlásiť do iného predškolského zariadenia, čím vzniká situácia, že dieťa je predčasne vyberané z jedného zariadenia a následne otcom umiestnené do "jeho predškolského zariadenia", čo stabilite maloletého dieťaťa rozhodne neprospievalo. Súd prvej inštancie nemohol nechať bez povšimnutia ani správanie sa otca pri šetrení jeho bytových pomerov, ktorý ho svojimi nepresnými údajmi pre kolízneho opatrovníka sťažoval. Mal za zarážajúce, že priamo na pojednávaní otec opakovane uvádzal ako adresu svojho pobytu adresu, o ktorej vedel, že sa na nej už nebude so synom zdržiavať, pričom následne po viacerých otázkach súdu, kde sa reálne zdržiava, uviedol kolíznemu opatrovníkovi tretiu adresu a súčasne mu adresoval odporúčanie vykonávať šetrenie na viacerých miestach, na ktorých by sa so synom mohol zdržiavať. Súd prvej inštancie uviedol, že aktuálne miesto pobytu otca je na adrese C. X, E., kde však nájomnú zmluvu na prenájom bytu doloženú otcom, uzavrela jeho spoločnosť za účelom vykonávania podnikateľskej činnosti. Veľmi vágne až zavádzajúco pôsobili vyjadrenia otca smerom k spolužijúcim osobám v tomto byte, pričom k svojej osobnej situácii a existencii partnerského vzťahu sa odmietol vyjadrovať. Súd prvej inštancie nespochybnil skutočnosť, že otec má syna rád, má záujem sa o neho starať a byť prítomný v jeho živote, avšak aktuálne pomery otca, t.j. najmä nestabilita výchovného prostredia a skutočnosť, že ide o dieťa veľmi útleho veku nedávajú záruku toho, že práve týždňovou striedavou osobnou starostlivosťou by boli lepšie zaistené aktuálne potreby dieťaťa. S poukazom na uvedené zveril maloleté dieťaťa do starostlivosti matky, ktorá v prevažujúcej miere starostlivosť o syna aj fakticky dlhodobo zabezpečuje.

4. Výrok o zastupovaní a správe majetku maloletého G. súd prvej inštancie odôvodnil tým, že nositeľmi práva zastupovať dieťa a spravovať jeho majetok sú obaja rodičia, pokiaľ nebolo súdnym rozhodnutím zasiahnuté do ich spôsobilosti na právne úkony, resp. do výkonu ich rodičovských práv. V bežných veciach teda môže rozhodovať každý z rodičov samostatne. V iných než bežných veciach sú rodičia povinní sa dohodnúť. Správa majetku dieťaťa predstavuje právo rodiča obhospodarovať majetok dieťaťa v súlade s jeho záujmami a toto právo rovnako patrí obom rodičom.

5. Pokiaľ ide o styk otca so synom, súd prvej inštancie sa nestotožnil s návrhom matky na úpravu styku v režime nariadeného neodkladného opatrenia, ktoré by platilo počas všetkých sviatkov a prázdnin. Pri úprave styku vychádzal z vyjadrení oboch rodičov, kedy pri rozdelení sviatkov a prázdnin medzi nimi vznikali len drobné nejasnosti a odchýlky pri rozšírení styku otca o jeden deň cez Veľkú noc, resp. nezhody s miestom preberania dieťaťa. Je pravdou, že počas pandémie sa vzťahy medzi rodičmi vyostřili a navzájom sa obviňujú z nevhodného správania sa pred synom, pričom pri preberaní dieťaťa vznikajú medzi nimi skôr umelo vytvárané konflikty, zapríčinené aj prítomnosťou tretích osôb (osoba, s ktorou sa t.č. stretáva otec - H. a na druhej strane matkina mladšia sestra) s následnými provokáciami a trestnými oznámeniami. Hoci dôvodom, prečo matka nesúhlasila s pôvodne navrhovanou úpravou styku otca s maloletým G. mala byť nedostatočná starostlivosť otca o dieťa (poukazujúc na zranenia, s ktorými sa dieťa vracia od otca), uvedené zranenia nemožno otcovi automaticky "pripísať na vrub", keďže o nich aj maloletý G. komunikoval, ako o zraneniach spôsobených dieťaťom v jeho veku - K., synom osoby, s ktorou sa otec stretáva (ide o osobu s menom H., pri ktorej otec nepotvrdil ich partnerský vzťah a výslovne ju označil ako "osobu, s ktorou sa stretáva"). Súd prvej inštancie zdôraznil, že občasné drobné zranenia maloletého dieťaťa spôsobené detskými šarvátkami v čase, keď je dieťa u otca, sami o sebe nemôžu viesť k úplnému obmedzeniu kontaktu otca so synom (dieťaťu sa stal úraz horšieho charakteru ako u otca aj v čase matkinej starostlivosti, keď reálnou starostlivosťou poverila "profesionála" - pedagóga v predškolskom zariadení, ide rovnako o nešťastnú náhodu, pri ktorej nemožno hovoriť o matkinej nezodpovednosti). Otcovi však vytkol, že v prípade, ak sa stane dieťaťu úraz, je jeho povinnosťou matku o tejto skutočnosti a okolnostiach aspoň informovať a jeho nekorektnú komunikáciu nemožno vnímať za komunikáciu v prospech maloletého dieťaťa. Súd prvej inštancie poukazujúc na ustanovenia Dohovoru o právach dieťaťa (najmä čl. 8 ods.1, čl. 9 bod 3), nezistiac tak významné okolnosti, pre ktoré by otec mal byť vytesnený zo všetkých prázdninových chvíľ a sviatkov syna, upravil jeho stretávanie sa so synom v širšom rozsahu, ako navrhovala matka. V časti bežného styku do istej miery akceptoval návrh matky, pričom pôvodné neodkladné opatrenie modifikoval do ucelenejších období tak v párnom, ako aj nepárnom kalendárnom týždni, t.j. upravil stretávanie každý párný kalendárny týždeň od piatku od 16.00 hod. do nedele do 18.00 hod., v nepárnom kalendárnom týždni od utorka od 16.00 hod. do štvrtka do 18.00 hod. Počas prázdnin a sviatkov pomerne rovnomerne rozdelil tieto obdobia tak, že otec bude s dieťaťom počas jarných prázdnin v párnom kalendárnom roku od piatka bezprostredne predchádzajúceho jarným prázdninám od 16.00 hod. do prázdninovej stredy do 12.00 hod. a v nepárnom kalendárnom roku od prázdninovej stredy od 12.00 hod. do bezprostredne nasledujúcej nedele do 18.00 hod., cez letné prázdniny bolo obdobie od 01.07. do 23.08. rozdelené každý rok na rovnaké úseky pre oboch rodičov tak, aby bol posledný týždeň určený na aklimatizáciu dieťaťa, pričom v tomto týždni má otec zabezpečený kontakt s dieťaťom podľa bežného styku. Pri Veľkonočných prázdninách súd vyhovel návrhu otca na predĺženie odovzdávania dieťaťa nie v pondelok, ale v utorok po Veľkonočnom pondelku z dôvodu komplikovaného cestovania z východu, kde má otec rodinu a upravil otcovi styk v nepárnom kalendárnom roku v čase od veľkonočnej soboty od 12.00 hod. do utorka bezprostredne nasledujúceho po veľkonočnom pondelku do 15.00 hod., v párnom kalendárnom roku od Zeleného štvrtka od 08.00 hod. do bezprostredne nasledujúcej soboty do 12.00 hod.. Vianočné prázdniny a sviatky ako najdôležitejšie sviatky v roku upravil úplne recipročne pre oboch rodičov tak, aby sa v párnom a nepárnom roku vystriedali, t.j. otec bude so synom v párnom kalendárnom roku od 25.12. od 10.00 hod. do 30.12. do 18.00 hod., v nepárnom kalendárnom roku od 22.12. od 10.00 hod. do 25.12. do 10.00 hod., od 30.12. od 10.00 hod. do 04.01. nasledujúceho párneho roka do 18.00 hod. a v nepárnom kalendárnom roku od 04.01. od 10.00 hod. do posledného dňa školských prázdnin do 18.00 hod.. Spornou a dôležitou otázkou pre oboch rodičov bol deň synových narodenín, ktoré chcú so synom prežiť obaja rodičia, preto toto právo bude mať každý z rodičov každý druhý rok, t.j. otec dňa XX.XX. v nepárnom kalendárnom roku od 10.00 hod. do 18.00 hod.. Súd prvej inštancie mal za to, že rovnomerné rozdelenie prázdninového času tak vytvorí priestor pre otca ako aj pre matku (a ich rodinných príslušníkov) na trávenie času s maloletým dieťaťom, kedy v období väčšej voľnosti a letných dovolení môžu obaja rodičia absolvovať spoločnú dovolenku, príp. iné voľnočasové aktivity a program prináležiaci prázdninám. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s návrhmi otca, aby miesto odovzdávania

dieťaťa bolo určené ako miesto odovzdávajúceho rodiča, resp. miesto predškolského zariadenia majúci za to, že takouto formuláciou vznikajú medzi rodičmi viaceré nedorozumenia a je to zdrojom zbytočných špekulácií, kedy by si napríklad matka, resp. otec cez sviatky mali prísť prevziať dieťa na miesto, kde sa bude druhý rodič zdržiavať. Za jednoznačné miesto určil miesto bydliska maloletého dieťaťa určené dohodu rodičov – D. XX, E.. Zdôraznil, že v záujme ľahšej logistiky však nič nebráni rodičom, aby si miesto preberania dohodli podľa ich aktuálnej geografickej vzdialenosti a momentálnej situácii, ktorá vyhovuje im obom. Ak dohode nedôjde platí miesto odovzdávania a preberania určené rozhodnutím súdu. Na matku ako preferenčného rodiča apeloval, aby dieťa viedla k úcte k druhému rodičovi a pripravila ho nielen po fyzickej stránke - zbalením si vecí, ale predovšetkým duševne a po psychickej stránke na stretnutie s otcom, nakoľko má teraz prvotnú zodpovednosť za prípravu dieťaťa na stretnutie s druhým rodičom.

6. V ods. 44 odôvodnenia rozhodnutia súd prvej inštancie vysvetlil dôvody nevyhovenia návrhu otca na dokazovanie dopytom na predškolské zariadenie maloletého dieťaťa za účelom preverenia koľko času trávilo dieťa v zariadení od januára 2020, na vyžiadanie daňového priznania matky za rok 2020, na odročenie pojednávania a na vykonanie znaleckého posudku za účelom psychiatrického vyšetrenia matky. Zvukové nahrávky doložené otcom do spisu dňa 05.05.2021 súd prvej inštancie posúdil, ako nezákonne získaný dôkaz, nakoľko matka otcovi súhlas na vyhotovenie audiozáznamu nedala.

7. Pri rozhodovaní o výške výživného súd prvej inštancie prihliadal na rozsah vyživovacej povinnosti oboch rodičov podľa zásady úmernosti ich životnej úrovne, životnej úrovne dieťaťa a jeho práva podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, z potrieb maloletého dieťaťa, a i z možností, schopností ako aj majetkových pomerov oboch rodičov. Zdôraznil, že rozsah vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom je upravený na základe všeobecných kritérií uplatňujúcich sa pri všetkých druhoch vyživovacích povinností, ktorými sú odôvodnené potreby oprávneného, schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného (§ 75 Zákona o rodine). Pokiaľ ide o vyživovaciu povinnosť rodičov k deťom, zákon o rodine ustanovuje, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni oboch svojich rodičov, to znamená, že vychádza z rovnakej životnej úrovne rodičov a detí. Vodiacom zásadou na strane povinného rodiča je miera jeho schopností, možností a majetkových pomerov. Za schopnosti každého rodiča treba považovať jeho reálny zárobok, ktorý dosahuje v čase vyhlásenia rozhodnutia, ktorý však treba pri posudzovaní ďalej modifikovať možnosťami rodiča rozširujúcich jeho reálne dosahovaný zárobok o subjektívnymi vlastnosťami podmienené možnosti (fyzická zdatnosť, vzdelanie, zdravotný stav, pracovné ponuky, časový priestor, prax, skúsenosti v odbore atď.). Možnosti rodiča ovplyvňujú aj objektívne okolnosti, akými sú dopyt na trhu práce, alebo ohodnotenie rovnakej pozície. V danej veci sa názory rodičov na určenie výživného sa rozchádzali - matka v prvom návrhu nepožadovala určiť výživné, v priebehu konania navrhla určiť otcovi povinnosť prispievať na výživu výživným v celkovej výške 850 eur (700 eur bežné výživné, 150 eur výživné určené na tvorbu úspor), otec odkazujúc na svoje majetkové pomery navrhol určiť výživné vo výške maximálne 70 eur. Pri určovaní vyživovacej povinnosti otca súd prvej inštancie vychádzal z rozsahu upraveného styku otca s maloletým G., možností a schopností, každého z rodičov, ako aj odôvodnených nákladov na maloleté dieťa. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že obaja rodičia sú zamestnaní, matka poberá prídavky na dieťa, podľa dohody rodičov si bude uplatňovať aj daňový bonus už od roku 2020 smerom do budúcnosti, žiadny z rodičov nemá zdravotné problémy, ktoré by obmedzovali jeho pracovnú schopnosť, ani jeden z rodičov nemá okrem maloletého G. inú vyživovaciu povinnosť. Priemerný mesačný príjem deklarováný matkou v roku 2021 je cca 1 370 eur netto, priemerný mesačný príjem deklarováný otcom je v priemere 765 eur netto. Súd prvej inštancie sa pri žiadanom z rodičov nestotožnil s tým, že ide o ich skutočne možný reálne dosahovaný príjem. V prípade matky poukázal na neštandardné znižovanie príjmu počas konania, ktorý si na jednej strane ako konateľka spoločnosti a na druhej strane ako zamestnankyňa znížila sama, pri určovaní jej skutočných zárobkových možností a reálneho príjmu vychádzal aj z daňového priznania za rok 2019 majúci za evidentný výrazný pokles príjmu (v roku 2019 bol podľa daňového priznania matky ako fyzickej osoby úhrn jej zdaniteľných príjmov od všetkých zamestnávateľov 71 604,61 eur, príjem z prenájmu nehnuteľnosti 5 000 eur, úroky a ostatné výnosy z cenných papierov 4 866,44 eur, základ dane tak predstavoval 66 497,83 eur, v roku 2021 matka po viacerých jednostranných zníženiach príjmu súdu deklaruje len príjem 1 370 eur netto). Zároveň však konštatoval nemožnosť prijatia argumentácie otca, že keďže má matka vyšší príjem, jeho prispievanie na syna by sa malo zúžiť na symbolickú sumu 70 eur mesačne, keď ani takáto skutočnosť by otca nezbavila vyživovacej povinnosti k synovi, o to zvlášť, ak matka bude formu vyživovacej povinnosti vykonávať aj formou osobnej starostlivosti o maloleté dieťa. V prípade reálneho príjmu otca je podľa súdu prvej inštancie, vzhľadom na neprehľadné účtovníctvo

otcovej spoločnosti L. K., D. a neprehľadné finančné prepojenia so spoločnosťou L. F., K., mimoriadne zložitý jeho skutočný príjem ustáliť. Mal za zrejmé, že reálny "papierový" príjem otca v spoločnosti L. K., D., ktorý si ako jediný spoločník a konateľ vypláca vo výške cca 250 eur netto, nie je reálny príjmom otca a ani nezodpovedá jeho možnostiam a schopnostiam. Hoci otec tvrdí, že on má nízky príjem a nemôže si nehnuteľnosť prenajať na svoje meno a musí si ju prenajímať spoločnosť L. K., D., uvedené pôsobí nelogicky, keďže ak na takéto platby (okrem iného aj na prenájom motorového vozidla za 1 200 eur mesačne) má spoločnosť, ktorej jediným spoločníkom a konateľom je otec, nič mu nebráni v tom, aby si zisk spoločnosti nechal vyplatiť. Namiesto toho sa otec stavia do pozície, že jeho nízky príjem mu neumožňuje plniť si vyživovaciu povinnosť vo vyššom rozsahu ako 70 eur, ale všetko jeho výdavky hradí jeho spoločnosť (výdavky na bývanie, stravu, oblečenie, reprezentačné predmety, motorové vozidlo). V tom prípade v daňovom priznaní spoločnosti L. K., D. tak za rok 2019 aj 2020 je súčet výnosov z hospodárskej činnosti a z finančnej činnosti a súčet nákladov na hospodársku činnosť priam vyrovnaný za účelom "daňovej optimalizácie". Ak spoločnosť otca má každý mesiac 1 200 eur na nadštandardný prenájom motorového vozidla, nič nebráni otcovi, aby si tieto finančné prostriedky, ako jediný spoločník vyplatil a mohol tak bez problémov pokryť vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi. Rovnako tak v prípade, ak sa otec domnieva, že jeho spoločnosť nedosahuje dostatočný zisk je na jeho zvážení aké podnikateľské riziko podstupuje. Súd prvej inštancie zdôraznil, že otec nemá zdravotné problémy, je v produktívnom veku, je teda jeho povinnosťou riadne sa zamestnať a zabezpečiť si príjem, ktorým zvýši svoju životnú úroveň nielen sebe, ale aj maloletému dieťaťu.

8. Náklady maloletého dieťaťa deklarovane matkou vo výške 1 100 eur (v roku 2019 boli vo výške 800 eur mesačne) sa súdu prvej inštancie javili byť neprimerane vysoké a nadhodnotené, tieto v čase ich deklarovania dosahovali skoro výšku priemernej mesačnej nominálnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR, pričom pri deklarovanom príjme matky v roku 2021 vo výške cca 1 370 eur netto, by predstavovali cez 80 % zo mzdy matky. Pre súd bolo ťažko predstaviteľné, že ide o reálne mesačné náklady maloletého dieťaťa, resp. reálny príjem matky. V nadväznosti na tieto úvahy dospel k záveru o nemožnosti nekritického prijatia akýchkoľvek nákladov na maloleté dieťa. Zdôraznil, že v prípade maloletého G. ide o dieťa vo veku 3 rokov, ktorého jedinými zvýšenými nákladmi sú náklady na predškolské zariadenie, (ktoré sú pokryté príspevkom na starostlivosť o dieťa vo výške 280 eur, reálne náklady matky na predškolské zariadenie sú maximálne do výšky 100 eur) a náklady na zdravotnú starostlivosť v súvislosti s rehabilitáciami dieťaťa. S ohľadom na výraznú participáciu otca na starostlivosti o dieťa počas bežného týždňa a rovnomerné rozdelenie starostlivosti počas prázdnin a sviatkov potom nezohľadňoval všetky položky vyčíslené matkou ako opodstatnené náklady na maloleté dieťa. Pri nákladoch na dieťa nebral do úvahy matkou vyčíslené náklady za aktivity a kultúru, knihy, hračky, detské športové potreby, mimoriadne výdavky, nakoľko ide o také náklady, ktoré v rámci spoločných aktivít bude vynakladať aj otec. Rovnako nepremietol do nákladov na maloleté dieťa náklady na plienky, cumle, fľaše (ide už o dieťa vo veku 3 rokov) a pri nákladoch na bývanie a stravu (doma) s ohľadom na bežné rozdelenie starostlivosti rodičov o maloletého G. počas týždňa zobral do úvahy len určitú časť týchto nákladov, keďže uvedené bude počas svojej starostlivosti poskytovať dieťaťu aj otec. Vzhľadom na vyššie uvedené za primerané a odôvodnené náklady na maloleté dieťa považoval celkovú sumu 450 - 500 eur, z ktorej vzhľadom na dohodu rodičov, že matka bude poberať prídavky na dieťa a uplatňovať si daňový bonus, určil otcovi povinnosť prispievať výživným vo výške 250 eur. Vyhodnotiac všetky uvedené skutkové okolnosti, ako aj listinné dôkazy, vychádzajúc z ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ako aj zo zásady potencionality, prihliadnuc na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, dospel napokon k záveru, že v reálnych možnostiach a schopnostiach otca, je prispievať na výživu maloletého G. výživným vo výške 250 eur, ktorá suma zodpovedá aj odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa a v prevyšujúcej časti všetky návrhy matky zamietol.

9. Výrok VIII. rozhodnutia súd prvej inštancie odôvodnil tým, že nakoľko v priebehu rozvodového konania bolo uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 06.04.2020, č.k. 49P/39/2020-64 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 03.07.2020, č.k. 11CoP/164/2020-149 nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bola otcovi uložená povinnosť prispievať na maloletého G. výživným vo výške 100 eur mesačne, ktoré nebolo vo výrokovej časti časovo ohraničené, počnúc vykonateľnosťou rozsudku v časti výživného, bolo nutné predmetné uznesenie v súlade s ust. § 363 C.m.p. zrušiť, nakoľko určením vyživovacej povinnosti riadnym rozhodnutím odpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak by súd k uvedenému nepristúpil existovali by tak popri sebe v rovnakom časovom období dva vykonateľné exekučné tituly, ktoré by otcovi ukladali povinnosť plniť výživné voči maloletému synovi.

10. Proti výrokom rozsudku súdu prvej inštancie o úprave styku a o výživnom podala v zákonnej lehote odvolanie matka navrhujúc, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, alternatívne ho zmenil tak, že uloží otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 850 eur mesačne s tým, že sumu 700 eur bude poukazovať do 15. dňa v mesiaci k rukám matky, počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva a sumu 150 eur titulom tvorby úspor, vždy do 15. toho dňa v mesiaci vopred na účet maloletého dieťaťa, styk otca s maloletým navrhla upraviť na každý nepárny kalendárny týždeň od stredy od 16.00 hod. do štvrtka do 16.00 hod. a každý párny týždeň v utorok v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. a v čase od piatku od 16.00 hod. do nedele do 18.00 hod. s tým, že matka je povinná dieťa na styk riadne pripraviť a odovzdať otcovi a otec je povinný maloleté dieťa riadne prevziať a v určenom čase a na určenom mieste odovzdať matke. Za miesto prevzatia odovzdania dieťaťa matka navrhla bydlisko maloletého dieťaťa na D. XX M. E.. Pokiaľ ide o úpravu styku otca s dieťaťom matka zdôraznila, že maloletý G. obdobie posledného pol roka pravidelne chodí od otca so zraneniami (odkaz na konkrétne prípady odovzdania dieťaťa dohodaného od hmyzu, zapareného, doškriabaného, s odreninami a hrčou na hlave), k zraneniam dieťaťa dochádza na pravidelnej báze v čase, kedy je v starostlivosti otca. Mala za to, že aktuálne tak široká úprava styku otca s dieťaťom, predovšetkým počas prázdnin, nie je v záujme dieťaťa a aj v prípade úpravy styku počas bežného týždňa má obavu, že otec nebude rešpektovať denný režim maloletého dieťaťa, nebude ho vozíť do jasiel, resp. neskôr do škôlky. Podľa matky súd pri úprave styku vôbec nezohľadnil zdravotný stav dieťaťa a s tým spojené aktivity a potreby, keď zdravotný stav dieťaťa si vyžaduje pravidelnú rehabilitáciu jednak na špecializovanej úrovni (cvičenie pod vedením fyzioterapeuta), ako aj následnú pravidelnú rehabilitáciu, t.j. cvičenie v domácom prostredí so zaškoleným rodičom, čo otec nie je schopný dlhodobo zabezpečiť. S dieťaťom je potrebné pracovať tiež v logopedickej oblasti, čo otec vôbec nevidí dôvod riešiť. Matka mala za to, že otec riadne nepreukázal, že dokáže dieťaťu zabezpečiť stabilné a pokojné výchovné prostredie, v ktorom maloletý nebude pravidelne ohrozovaný na zdraví. Pokiaľ ide o H., jedná sa o osobu, ktorá sa pravidelne zdržiava v domácnosti otca aj s jej maloletým synom K. v čase, kedy otec zabezpečuje starostlivosť o maloletého G.. Podľa matky súd pri úprave styku taktiež nezohľadnil ani charakter činností vykonávaných otcom, ktoré logicky vylučujú reálne zabezpečenie starostlivosti o dieťa priamo a osobne otcom, tento pôsobí ako finančný riaditeľ, vykonávajúci aktivity po celom Slovensku, a zároveň ako aktívny futbalový rozhodca pôsobiaci po celom Slovensku.

11. Pokiaľ ide o výživné, podľa matky sa otec snaží svoju vyživovaciu povinnosť limitovať preukazovaním príjmu na úrovni, resp. pod úrovňou minimálnej mzdy, jasne a zrozumiteľne nepreukázal svoj príjem, keď predkladal čiastkové či vzorové dokumenty, z ktorých však nie je zrejmé, aký konkrétny príjem dosiahol v rokoch 2019 a 2020. Táto povinnosť je povinnosťou otca s odkazom na § 63 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého ak si rodič nesplní takúto povinnosť predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima, čo je aktuálne 4 361,20 eur. Podľa matky mal súd pri určení príjmu otca vychádzať práve z tejto sumy. Za absurdné označila, že otec sa neštilí objasňovať stratu spoločnosti L. F. K. za rok 2019 tvrdením, že suma vo výške 6 000 eur bola uhradená na nájomnom matke za prenájom nehnuteľnosti v lokalite G. – N., ktorá je predmetom súdneho konania, tento dom otec užíval ako finančný riaditeľ spoločnosti, a teda hradené nájomné predstavovalo daňový výdavok spoločnosti L. F. , K.. Keď odmietla v nájomnom vzťahu pokračovať, otec inicioval konanie o určenie vlastníckeho práva k tejto nehnuteľnosti a de facto jej zablokoval, zápisom poznámky o prebiehajúcim súdnom konaní, akúkoľvek dispozíciu s nehnuteľnosťou, s výnimkou splácania úveru. Matka uviedla, že otec je jediným spoločníkom obchodnej spoločnosti L. K., D., s vkladom na základné imanie vo výške 5 000 eur, je táto spoločnosť 50 % akcionárom spoločnosti L. F., K., s., ktorá sa na webovej stránke profiluje ako investičná spoločnosť, ktorej vzniku predchádzala dlhodobá spolupráca jej akcionárov na viacerých projektoch za posledných 10 rokov, predovšetkým sa jedná o výstavbu bytových domov alebo rodinných domov aktuálne v lokalite H.. Matka zdôraznila, že v konaní predložila informácie o podnikateľských aktivitách otca prostredníctvom spoločnosti L. F., K., ktorá sa prezentuje nielen ako sponzor futbalových aktivít, ale aj ako subjekt, ktorý vie zabezpečiť atraktívny výnos do projektu nehnuteľností, či ako developer, ktorý realizuje výstavbu rodinných domov v H.. Aj napriek tomu, že otec deklaruje nízky príjmy, tieto mu vystačili na viacnásobné dovolenky bez matky a dieťaťa (v roku 2019 Taliansko, Bulharsko), aj keď podľa tvrdenia otca sa v roku 2019 nemohol venovať podnikaniu z dôvodu, že bol na materskej dovolenke, spoločnosť L. K. , D. dosiahla tržby vyššie ako v roku 2018, kedy otec mohol byť aktívny. Je len ťažko uveriteľné, že otec od roku 2016 podniká za účelom vykazovania zisku v rádovo stovkách eur, v prípade, ak by bol jediným príjmom otca deklarovaný zisk,

zisk je treba si položiť otázku, či sa zo strany otca jedná o zodpovedný prístup. S poukazom na uvedené mala matka za to, že je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať na potreby maloletého syna sumou vyššou ako 250 eur mesačne o to viac, že túto sumu vynaloží len na výdavky súvisiace s rehabilitáciou a fyzioterapiou pre dieťa. Mala za to, že svoje možnosti, schopnosti a majetkové pomery v konaní riadne preukázala, výlučne na jej pleciach je zabezpečenie finančných prostriedkov na úhradu nákladov na výchovu a výživu maloletého syna. Zdôraznila, že akokoľvek nadštandardné by boli jej príjmy, danom prípade nemožno opomínať skutočnosť, že obligatónym, zákonným hľadiskom pre určovanie výšky výživného je osobný výkon starostlivosti, v danom prípade na strane matky. Matka sa v odvolaní napokon nestotožnila so súdom vyčíslenou výškou primeraných a odôvodnených nákladov na maloleté dieťa v sume 450 až 500 eur mesačne poukazujúc na to, že pre správne určenie výšky vyživovacej povinnosti je základnou podmienkou vyhodnotenie nákladov na pokrytie odôvodnených potrieb dieťaťa a zároveň je smerodajná životná úroveň každého z rodičov, na ktorej má právo sa maloleté dieťa podieľať.

12. Proti výrokom II., IV., VI. a VII. rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec navrhujúc, aby odvolací súd rozsudok v týchto častiach zmenil tak, že maloleté dieťa zverí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s pomerným rozdelením období, počas ktorých budú rodičia zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa, ako miesto prevzatia a odovzdania dieťaťa určí bydlisko preberajúceho rodiča s tým, že odovzdávajúci rodič na tomto mieste dieťa preberajúcemu rodičovi odovzdá a neurčí výživné na maloleté dieťa. Mal za správne, aby rodičia nadviazali na režim striedavej osobnej starostlivosti, na ktoré je dieťa zvyknuté a je stále vo veku, kedy takúto situáciu akceptuje. Konštatoval, že matka z dôvodu svojich pracovných povinností nemôže tráviť čas navyše s maloletým dieťaťom a práve on vie zabezpečiť väčší komfort pre dieťa z pohľadu potreby trávenia času v jasliach (vie s ním tráviť väčšiu časť osobne aj počas pracovného týždňa alebo sviatkov). V danej veci sú splnené podmienky na nariadenie striedavej osobnej starostlivosti rodičov, obaja rodičia sú spôsobilí dieťa vychovávať, dieťa takúto formu starostlivosti v minulosti znášalo bez problémov, a táto forma bola jednostranne zo strany matky náhle odmietnutá. Vývinové potreby dieťaťa už ani navyše nevyžadujú celodennú starostlivosť matky (od 6/2019 je v jasliach). Pre otca je nemysliteľné, aby išlo na jeho ťarchu, že sa v určitej životnej situácii dostal do nestabilnejšej situácie z pohľadu zabezpečenia bývania, čo spôsobila matka (04.02.2020 zavolala políciu do nehnuteľnosti G. – N., kde podľa dohody býval, a ktorá je predmetom súdneho konania). Matka svojim chovaním a požiadavkami dosiahla stav, že otec bol na materskej a rodičovskej dovolenke, nevykonával riadne svoju podnikateľskú činnosť v tom roku, naopak, matka mala nadštandardný príjem, a keď podľa dohody rodičov mala nastúpiť na materskú dovolenku, zapísala v rozpore so súhlasom otca 9 mesačného syna do jaslí, sústavne uprednostňovala svoje potreby na úkor rodiny, najmä maloletého syna, otcovi začala dávať najavo, že má záujem ukončiť manželstvo, žiť bez neho, nehnuteľnosť predať, a tým aj znemožniť otcovi realizovať stretávanie sa s maloletým dieťaťom. Otec musel začať riešiť bývanie v E. v mieste, kde by sa mohol o syna riadne starať a tráviť s ním čas. Matka mu nemôže dávať za vinu, že niektoré jeho podnikateľské aktivity boli značne limitované počas materskej a rodičovskej dovolenky, po skončení ktorej začalo obdobie pandémie, majúce tiež negatívny vplyv na jeho podnikanie. Otec poukázal na ustanovenie § 24 ods. 2 Zákona o rodine majúc za to, že v danej veci je možné zveriť syna do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, kedy rodičia budú znášať výdavky a náklady na syna rovnako, ako to bolo do 2/2020, čím by sa matke výrazne zlepšila situácia vo vzťahu k finančnej nákladovosti, ako aj samotnej osobnej starostlivosti o syna, a zároveň by to viedlo k vyriešeniu problémov s úpravou styku otca s maloletým dieťaťom.

13. Pre prípad nesúhlasu súdu so zverením maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov otec navrhol, aby odvolací súd upravil jeho stretávanie sa s dieťaťom počas bežného roka širšie, aby mohol so svojím maloletým synom tráviť rovnako dlhý čas ako matka. Mal za to, že úprava v rozsudku je z časového hľadiska počas bežného roka absolútne nevyvážená pričom má eminentný záujem tráviť so svojím dieťaťom čo najviac času. Otec trval na zohľadnení a dodržaní podmienok stretávania sa, ktoré si obidvaja rodičia dohodli pred mediátorom, nesúhlasil s miestom prevzatia a odovzdania dieťaťa (D. XX, E.) poukazujúc na to, že v období posledných 6 mesiacov došlo k viacerým konfliktom zo strany matky pri odovzdávaní, resp. pri preberaní maloletého dieťaťa, kedy ho matka napadla pred zrakom dieťaťa, vulgárne sa vyjadrovala na jeho adresu, ohovárala ho pred susedmi a spôsobila týmto konaním psychické výkyvy a traumy maloletému dieťaťu. Pre tento prípad otec navrhol primerane upraviť výšku výživného na sumu 150 eur mesačne, v rámci čoho by bol zohľadnený aj jeho čas trávený s maloletým synom, počas ktorého bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o dieťa. Zdôraznil, že svoje príjmy a výdavky riadne súdu preukázal, sú takmer vyrovnané,

snaží sa svoje podnikanie naštartovať, čo si však vyžaduje určitú dobu. Mal za to, že aj nižšou sumou výživného pokryje 1/2 nákladov na maloleté dieťa, nakoľko v konaní matka tieto náklady neuvádzala v reálnej výške.

14. Matka v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu otca zo dňa 12.08.2021 poukázala na svoju argumentáciu uvedenú v odvolaní, ktoré podala proti prvostupňovému rozsudku, v ktorom namietala širokú úpravu styku otca s dieťaťom, ako aj podľa jej názoru nízku výšku výživného, nezodpovedajúcu možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca. V podaní opísala situáciu z obdobia prázdnin 2021, kedy sa dieťa po týždni u otca vrátilo úzkostlivé, plačlivé, odmietlo sa od nej vzdialiť, dokonca nechcelo ísť samé ani na toaletu, neustále trvalo na tom, aby ho matka nosila na rukách, bolo celé dobodané od hmyzu, s čerstvými aj staršími hematómami po uhryznutí na celom tele. Podľa matky nie je v záujme maloletého dieťaťa jeho zverenie do striedavej osobnej starostlivosti, ale aktuálne ani široká úprava styku otca. Vyslovila obavu, že otec nebude rešpektovať denný režim dieťaťa, nie je schopný dlhodobo zabezpečovať pravidelnú rehabilitáciu (na špecializovanej úrovni, resp. v domácom prostredí), pričom považovala za dôvodné sa domnievať, že práve s partnerkou otca p. H. H. a jej synom K. dieťa reálne trávi čas, keď je v starostlivosti otca. Zdôraznila, že otec je zdravý muž s vysokoškolským vzdelaním ekonomického smeru, okrem toho pôsobí ako futbalový rozhodca s medzinárodnými rozhodcovskými skúškami, je človek v aktívnom veku majúci všetky predispozície na to, aby si riadne vyriešil svoju bytovú otázku. V konaní otec riadne nepreukázal, že dokáže maloletému synovi zabezpečiť stabilné a pokojné výchovné prostredie, v ktorom maloletý G. nebude pravidelne ohrozovaný na zdraví. Charakter činností vykonávaných otcom podľa matky logicky vylučujú reálne zabezpečenie starostlivosti o maloleté dieťa priamo a osobne otcom, otec pôsobí ako finančný riaditeľ vykonávajúci aktivity po celom Slovensku, zároveň je aktívny aj ako rozhodca pôsobiaci počas týždňa v Top Lige malého futbalu a počas víkendov pre M. futbalový zväz, a to aj v čase, kedy má upravený styk s maloletým synom. Matka nevidela dôvod na zmenu súdom určeného miesta odovzdávania a prevzatia maloletého dieťaťa, ohradila sa voči tvrdeniam, že mala otca napadnúť, či akýmkoľvek spôsobom ho atakovať. Uviedla, že práve otec nedokáže akceptovať čas vyzdvihnutia a odovzdania dieťaťa, pravidelne mešká a aj s poukazom na túto skutočnosť je efektívnejšie, ak si príde dieťa vyzdvihnúť k matke a následne ho matke po ukončení realizácie styku odovzdá. Aktivity otca sú tak dynamické, že aj počas vynúteného prázdninového pobytu dieťaťa u otca v čase od 18.07. – 26.07.2021 otec zmenil svojvoľne súdom určené miesto odovzdania dieťaťa hneď niekoľkokrát (Poprad, Prešov, resp. iné neznáme miesto na východe Slovenska). Pokiaľ ide o výživné, matka zopakovala argumentáciu uvedenú v odvolaní podanom proti rozhodnutiu súdu v tejto časti a mala za ťažko uveriteľné, že osoba vystupujúca, ako finančný riaditeľ obchodnej spoločnosti, pôsobiaca aj ako aktívny futbalový rozhodca, dosahuje príjmy na úrovni minimálnej mzdy. Zdôraznila, že otec má problém riadne prispievať na výživu svojho dieťaťa, žiada jeho zverenie do striedavej starostlivosti s nulovým výživným, avšak nemá problém používať osobné motorové vozidlo značky Hyundai i30, ktoré je prenajímané jeho spoločnosťou L. K., D.. za sumu 1 200 eur, prenajímať na podnikanie byt na C. ulici za 570 eur mesačne aj napriek tomu, že platí mesačne poplatok za sídlo firmy na adrese O. P. XX K. E., a tiež ako kanceláriu využívať nehnuteľnosť v lokalite G. – N..

15. Otec v písomných vyjadreniach zo dňa 13.08.2021 a 30.08.2021 uviedol, že maloletý doštipaný, zaparený, s odreninami a s modrinami po celom tele prichádza pravidelne aj od matky, avšak on s ním neuteká zakaždým na pohotovosť. Matka sa nikdy nezaujíma, prečo má dieťa také výrazné reakcie kože na štipance či časté modriny, návštevy matky u lekára sa pravidelne konajú v čase, kedy má dieťa oddychovať v postieľke, čím dochádza k narušeniu spánkového režimu dieťaťa a k zvýšenej agresivite a poruchami v správaní dieťaťa. Otec uviedol, že má záujem tráviť čas so synom, najmä mu zabezpečiť vhodné prostredie a dôkladnú starostlivosť, ktorá zo strany matky dlhodobo absentuje, počas posledných dvoch rokov ho matka štyrikrát násilne napadla, z toho trikrát pred zrakom dieťaťa, matka nedáva synovi dostatok lásky a pozornosti, preto si G. po návrate od otca pýta dotyk a fyzickú prítomnosť aj od matky. V mesiaci 7/2021 mal možnosť stráviť so synom niekoľko dní po sebe, bol nútený navštíviť s dieťaťom lekára v Košiciach, ktorý diagnostikoval G. akútnu anémiu spôsobenú dlhodobou nedostatočnou výživou a nedostatočným pohybom. Matka ho o zdravotnom syna, výbere jaslí, či plánovaných lekárskech prehliadkach nikdy vopred neinformovala, neumožňovala mu účasť na rehabilitáciách dieťaťa, v prítomnosti syna a fyzioterapeutky vyvolávala navyše aj konflikty, v 6/2021 znemožnila odborné vyšetrenie dieťaťa v Špecializovanej nemocnici pre ortopedickú protetiku, kde mal maloletý po polročnej čakacej dobe dohodnuté vstupné vyšetrenie. Matkou opísaná situácia z leta 2021 nastala v období, kedy mu umrela matka, otec v takomto pre neho emocionálnom vypätí matku

žiadal, aby vyzdvihla syna a nežiadala od neho na otočku cestovať do E. na odovzdanie dieťaťa, matka nereagovala na jeho žiadosti, resp. reagovala spôsobom, aby syna bezdôvodne nezadržával na neznámom mieste a okamžite jej ho odovzdal. Matka pritom vedela, že otec sa zdržuje v I., kde jeho matka žila, a kde bolo potrebné zariadiť záležitosti súvisiace s úmrtím. Pokiaľ ide o byt na C. Q., tento môže užívať so súhlasom prenajímateľa aj na bývanie. Otec zdôraznil, že od narodenia maloletého všetky aktivity podriaďoval skutočnosti, aby sa o syna mohol od útleho veku 6 týždňov riadne starať. K otázke výživného odkázal na svoje vyjadrenia, v konaní riadne predložil daňové priznanie, a to svoje ako fyzickej osoby (za roky 2019 a 2020), ako aj právnických osôb L. F., K. K. L. K., D., a to na rozdiel od matky, ktorá svoje skutočné príjmy súdu nedoložila. V konaní upozorňoval, že matke zamestnávateľ v rámci sociálneho fondu prepláca rehabilitácie, poplatkov za jasle, ako aj cvičebné pomôcky pre dieťa. Oprávnenie na výkon činnosti športového odborníka samo o sebe neznamená, že v tejto oblasti podniká (§ 6 ods.3 zákona č. 440/2015 Z.z. o športe), vykonáva činnosť športového odborníka pre VsFZ O. ako rozhodca na základe zmluvy o výkone činnosti športového odborníka (§ 6 ods. 3 písm. b/ zákona č. 440/2015 Z.z.) a pre ObFZ I. činnosť delegáta ako dobrovoľník (§ 6 ods. 3 písm. d/ zákona č. 440/2015 Z.z.), nikdy nemal ani nemá podpísanú zmluvu, ako podnikateľ pre výkon činnosti športového odborníka (zápisom do registra fyzických osôb v športe ako odborník sa nestáva podnikateľom). Otec napokon poukázal na to, že dom na G. využíval ako kanceláriu na základe nájomnej zmluvy, ktorú matka ako štatutárny orgán (v pozícii predsedu predstavenstva bola do 03.03.2020) L. F., K. uzatvorila nájomnú zmluvu na jednej strane za nájomcu a na strane druhej za prenajímateľa. K poukazu na zahraničné dovolenky uviedol, že cesta do Talianska 2019 bol narodeninový darček od matky na finále Talianskeho pohára vo futbale a jeho pobyt v Bulharsku, ktorý mal byť spoločnou rodinnou dovolenkou, matka využila na odsťahovanie sa zo spoločnej domácnosti. Nie je pravdou, že matka znáša 100 % nákladov na syna, o syna sa riadne stará aj otec, neoblieka ho do malých vecí a topánok, v zmysle rozsudku prispieva na výživu dieťaťa sumou 250 eur a opakovane zdôrazňuje, že požaduje širšiu osobnú starostlivosť o dieťa aj z dôvodu, že podľa tvrdenia matky ona znáša všetky výdavky spojené s výchovou a výživou dieťaťa. Matka v poslednom vyjadrení už po niekoľkokrát priznáva nadštandardný príjem, osobné vlastníctvo viacerých nehnuteľností v E., spoločné úspory vyplatené na jej súkromný účet v desaťtisícoch eur, a pritom sa nehanbí žiadať od otca ich spoločného syna výživné vo výške takmer 1,4 násobku minimálnej a 3/4 priemernej mzdy. Pokiaľ ide o spoločnosť J. B., D. (založená 30.04.2021), táto je bez príjmov a tržieb, kde L. F., K. je len 20 % vlastníkom.

16. Matka v písomnom vyjadrení zo dňa 06.09.2021 uviedla, že maloletý je počas realizácie styku otca vystavovaný fyzickým atakom, čo potvrdzujú aj predložené lekárske správy. Pokiaľ otec popiera čo i len minimálnu nedostatočnú starostlivosť o syna, opakovane poukázala na situácie opísané v predchádzajúcich vyjadreniach (situácie z 05.-06.06.2021, 13.08.2021, vystavenie dieťaťa otcom ochoreniu COVID) a na to, že (s poukazaním na listinné dôkazy, či všeobecne dostupné informácie) otec v čase, kedy má zabezpečovať o maloleté dieťa osobnú starostlivosť, rozhoduje futbalové zápasy, či sa venuje iným pracovným povinnostiam po celom území Slovenska a nie je schopný zabezpečovať starostlivosť o dieťa. Pokiaľ ide o diagnostikovanie akútnej anémie maloletému dieťaťu, okrem výmenného lístka s uvedením diagnózy nemá otec k dispozícii žiadne výsledky odberov krvi, ktoré by túto diagnózu potvrdzovali. G. boli následne urobené všetky potrebné vyšetrenia, z ktorých záver je taký, že dieťa je zdravé, prosperujúce a netrpíce žiadnym anemickým stavom. Matka zdôraznila, že v konaní predložila potvrdenia od odborníkov a špecialistov z ktorých je jednoznačné, že maloletý v jej starostlivosti prospieva. O tom, že otcovi zomrela matka, sa dozvedela až následne od tretích osôb (nie od otca), podľa informácií sa otec pohrebu svojej matky dňa 09.07.2021 ani nezúčastnil, aj z tohto dôvodu mala dôvodnú obavu, že ak by aj vycestovala z E. na východné Slovensko za účelom vyzdvihnutia dieťaťa od otca, reálne by k tomu ani nemuselo dôjsť, keďže otec v emaile neuviedol, kde konkrétne by si mala dieťa vyzdvihnúť. Otec priviezol dieťa napriek viacerým výzvam až 26.07.2021 v stave, aký popísala v predchádzajúcom podaní. Maloletý podľa matky nielenže nie je na režim striedavej osobnej starostlivosti zvyknutý, ale akékoľvek dlhšie odlúčenie od nej a ňou vytvoreného stabilného pokojného a harmonického výchovného prostredia mu spôsobuje traumy a je pre neho zaťažujúce. Všetky svoje pracovné povinnosti prispôsobuje starostlivosti o maloletého syna, čo v konečnom dôsledku bolo aj dôvodom zníženia jej príjmu, pričom v konaní riadne preukázala svoje príjmy, aj to, že platí dane ako aj odvody zo všetkých jej celoročne vyplatených príjmov.

17. Kolízny opatrovník v písomných vyjadreniach z 31.08.2021 a 20.09.2021 uviedol, že sa pridrižiava vyjadrenia prezentovaného na pojednávaní dňa 07.05.2021.

18. Matka v podaní zo dňa 17.03.2022 oznámila, že počnúc 01.09.2021 nepoberá na maloleté dieťa príspevok na starostlivosť vo výške 280 eur mesačne, od 01.07.2021 sa zvýšil zálohový predpis nákladov na bývanie na sumu 160 eur mesačne (podiel na dieťa 80 eur), maloletý bol počnúc dňom 01.12.2021 prijatý do Materskej školy G. G. na I. Q. M. E. so školným vo výške 90 eur mesačne a príspevkom za stravu vo výške 51 eur, od 01.02.2022 začal navštevovať hudobno - pohybový krúžok J. s platbou 41 eur/polrok, dieťa pravidelne navštevuje rehabilitáciu vo VITALCLINIC, kde mu zakupuje permanentku v hodnote cca 100 eur/mesiac, absolvoval preventívne vyšetrenia u ortopéda, bola mu predpísaná individuálna ortopedická liečba (20 eur vyšetrenie + 17 eur obuv), maloletý naďalej navštevuje logopédiu, bol mu diagnostikovaný narušený vývin reči a po tejto stránke je zaznamenaný výrazný pokrok dieťaťa. Zo strany otca absentuje čo i len minimálna snaha o racionálnu a konštruktívnu komunikáciu, otec sa snaží vyprodukovať akýkoľvek dôkaz, len aby preukázal ním deklarované, matkou opakovane vyvrátené tvrdenia o údajnej nedostatočnej starostlivosti matky o dieťa. Otec opakovane dieťa odovzdáva matke v nevhodnom oblečení a malej obuvi, dieťa od otca naďalej chodí s modrinami, resp. hryzancami (fotografie vyhotovené v období od 9/2021 do 2/2022). Matka napokon oznámila, že od 08.03.2022 otec pre dieťa neprišiel, právo styku s dieťaťom nevyužíva, bez akéhokoľvek oznámenia, matke nezavolať a ani nenapísal.

19. Matka v podaní zo dňa 12.04.2022 uviedla, že s poukazom na otcom komunikované sťahovanie sa do C. G. a na vzdialenosť bydlísk rodičov je zrejme, že striedavá osobná starostlivosť neprichádza v žiadnom prípade do úvahy. Keďže otec od 08.03.2022 nevyužíva ani rozsah styku garantovaný neodkladným opatrením, požiadavka na širokú úpravu styku otca s maloletým dieťaťom je obmedzujúca a nadbytočná. Matka v podaní navrhla odvolaciemu súdu upraviť výkon rodičovských práv a povinností tak, že maloletého G. zverí do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať a spravovať majetok maloletého dieťaťa sú oprávnení obaja rodičia, otcovi uloží povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 450 eur mesačne, zročné výživné za obdobie od 25.06.2021 do rozhodnutia odvolacieho súdu umožní otcovi splácať v mesačných splátkach vo výške 50 eur mesačne spolu s bežným výživným pod hrozbou straty splátok a styk otca s maloletým upraví na každý párny kalendárny týždeň od piatku od 16,00 hod. do nedele do 18,00 hod. a osobitne počas jarných, letných, veľkonočných a vianočných prázdnin a dňa XX.XX. s tým, že matke uloží povinnosť dieťa na styk riadne pripraviť a odovzdať otcovi, otcovi uloží povinnosť maloleté dieťa riadne prevziať a v určenom čase a na určenom mieste odovzdať matke a určí, že miestom prevzatia a odovzdania maloletého dieťaťa je miesto bydliska matky.

20. Otec v návrhu zo dňa 08.08.2022 žiadal, aby súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.07.2020, č.k. 1 ICoP/181/2020 - 156 a nariadil neodkladné opatrenie, podľa ktorého je oprávnený stretávať sa s maloletým G. každý nepárny týždeň od štvrtka od 14.30 hod. do nasledujúceho utorka do 12.30 hod., počas letných prázdnin v roku 2022 od 26.08.2022 od 14.30 hod do 06.09.2022 do 18.00 hod. nepretržite, počas vianočných a novoročných sviatkov v roku 2022/2023 od štvrtka 22.12. od 15.00 hod. do utorka 27.12. do 9.00 hod. nepretržite a od utorka 4.1.2023 od 9.00 hod. do pondelka 9.1.2023 do 9.00 hod. nepretržite s tým, že miestom vyzdvihnutia a odovzdania maloletého dieťaťa je predškolské zariadenie Materská škola G. G., I. X, E. a v prípade zatvorenia predškolského zariadenia je miestom vyzdvihnutia dieťaťa miesto trvalého bydliska odovzdávajúceho rodiča. Návrh odôvodnil tým, že v čase nariadenia neodkladného opatrenia mal maloletý necelé 2 roky, aktuálne bude mať už 4 roky, navštevuje predškolské zariadenie a je určite spôsobilý tráviť s otcom viacero dní po sebe bez prítomnosti matky. Konštatoval, že z rodinných a finančných dôvodov sa počas doby rozhodovania odvolacieho súdu vo veci samej presťahoval do miesta trvalého bydliska, kde zdedil podiel na nehnuteľnosti (byt) po svojej matke (v zmysle uznesenia 37D/851/2021 zo dňa 02.05.2022), aj preto je v súčasnej dobe nariadené neodkladné opatrenie upravujúce jeho styk s dieťaťom nevykonateľné, matka odmieta zmenu stretávania sa syna s otcom inak ako je stanovené súdom, pričom otec sa niekoľkokrát neúspešne pokúšal s matkou dohodnúť na stretnutí sa so synom, v čase keď bude v E., alebo naopak, keď G. bude u starých rodičov v H. I. I. (čo je významne bližšie k jeho trvalému bydlisku), pričom matka trávi čas u svojich rodičov pravidelne (každý druhý víkend). Otec sa od marca 2022 so synom stretol iba 01.06.2022, dotedy každý mesiac (apríl, máj) navštívil predškolské zariadenie, aby zistil ako sa G. má, ako sa cíti v novej škôlke a ako sa mu podarilo adaptovať (G. v škôlke zakaždým nebol), dňa 18.05.2022 nebol ani na besiedke, na ktorú prišiel otec. Stretnutie so synom 01.06.2022 bolo emočne vypäté, maloletý nechcel otca opustiť v obavách, že ho už neuvidí a učiteľky museli otca zavolať späť do škôlky, aby G. utíšil. Otec uviedol, že návrh podáva v záujme maloletého G., aby nebol vystavovaný podobným situáciám, a aby si opäť zvykol, že otec za ním pravidelne príde a bude s ním môcť tráviť čas. K aktuálnym pomerom otec uviedol, že jeho rodina býva na východe (C. G.) a stretávanie sa s ňou bolo od januára 2020 prerušené

a obmedzené, najprv z dôvodov pandémie a následne z dôvodov nemožnosti vycestovať za rodinou tak, aby to bolo efektívne a pre syna komfortné. Za nariadenej predbežnej úpravy nevie zabezpečiť stretnutie so svojimi bratrancami a sesternicami, jednak z dôvodu časového limitu (od piatka 16.00 hod do nedele 18.00 hod.), je pre neho ekonomicky nerentabilné pricestovať v piatok večer, resp. sobotu dopoludnia a v nedeľu na obed sa vracaj späť a vytráca sa možnosť spoločného programu s rodinou otca, keďže k dispozícii je jeden deň aj to predelený nocou. Vzhľadom na fakt, že v súčasnosti nie je vlastníkom motorového vozidla, je nútený cestovať vlakom keď si pôjde syna vyzdvihnúť, resp. vrátiť do predškolského zariadenia a z tohto dôvodu je potrebné nastaviť prevzatie syna ako jej jeho odovzdanie v nadväznosti na vlakové spojenia medzi E. a C. G. (čo zohľadnil v petite návrhu s prihliadnutím na potreby maloletého). Obdobne sa toto obmedzenie týka aj prípadných výletov po Slovensku, čas strávený pri vode (dovolenky), keď viackrát (aj počas konania o rozvod manželstva) neúspešne žiadal matku o poskytnutie 7-10 dní nepretržite, ktoré by trávil s malolekým synom ako dovolenku, matka na tieto výzvy nereagovala a otcovi sa nepodarilo do tohto času tráviť so synom dlhšie časové obdobie, ktoré by obom prospelo. Otec vyslovil nesúhlas s miestom prevzatia a odovzdania maloletého dieťaťa (D. XX, E.), nakoľko pravidelne došlo k viacerým konfliktom zo strany matky pri odovzdávaní, resp. pri preberaní maloletého syna (napadla otca pred zrakom maloletého dieťaťa, vulgárne sa vyjadrovala na adresu otca, ohovárala otca pred susedmi a spôsobila týmto svojím konaním psychické výkyvy a traumy malolekému dieťaťu). Z týchto dôvodov otec žiadal, aby miestom odovzdania bolo miesto predškolského zariadenia, ktoré maloletý navštevuje, teda Materská škola G. G., aby sa týmto zamedzilo stretávaniu sa matky s otcom, na základe ktorých dochádza k zlým psychickým stavom maloletého dieťaťa.

21. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 09.09.2022, č.k. 11 CoPno/17/2022-1060 zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 02.03.2020, č.k. 49P/19/2020-8 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.07.2020, č.k. 11CoP/181/2020 – 156, do právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 49P/128/2019 o úpravu pomerov rodičov k malolekému dieťaťu na čas po rozvode, upravil styk otca s malolekým G. H., nar. XX.XX.XXXX na každý párný týždeň od štvrtka od 14,30 hod. do nedele do 18.00 hod. s tým, že otec si preberie a odovzdá malolekého v mieste bydliska matky (D. XX, E.), matke uložil povinnosť maloleké dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a vo zvyšku návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní zo dňa 08.08.2022 zamietol.

22. V podaní zo dňa 28.06.2023, doplnenom dňa 18.07.2023 otec žiadal o nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní, upravujúcom jeho styk s malolekým dieťaťom dôvodiac tým, že neodkladné opatrenie nariadené uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 09.09.2022, sp. zn. 11CoPno/17/2022 plne rešpektoval a rešpektuje, avšak vzhľadom na zmenené skutkové okolnosti, ako aj na fakt, že maloletý G. má o ďalší rok navyše a matka prestala uznesenie KS rešpektovať, je nútený podať ďalší návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Úpravu stretávania sa so synom v zmysle uznesenia KS otec považoval za nedostačujúcu, keďže maloletý bude mať v auguste 5 rokov, navštevuje dlhodobo predškolské zariadenie a je spôsobilý tráviť s otcom viacero dní po sebe bez prítomnosti matky. Posledné 4 roky dochádza k niekoľkým po sebe nasledujúcim mesiacom, kedy matka otcovi pod rôznymi zámienkami znemožňuje byť so synom, čím dochádza k oslabeniu ich väzieb, matka od jesene 2022 bezdôvodne prestala rešpektovať uznesenie KS, syna otcovi opakovane odmietla vydať, pričom otec každý krát cestuje zo C. G. do E., aby syna vyzdvihol. Niekoľkokrát sa pokúšal s matkou dohodnúť na stretnutí so synom v čase, keď bude v E., alebo naopak, alebo, keď G. bude u starých rodičov v H. I. I. (čo je významne bližšie k trvalému bydlisku otca), kde matka aj s malolekým dochádza každý druhý víkend, avšak všetky jeho pokusy boli neúspešné. Matka neumožňuje ani videohovory otca so synom, bezdôvodne a účelovo odmieta, akékoľvek snahy na stretnutia inak, ako v čase určenom Krajským súdom v Bratislave, od apríla 2023 navyše opakovane syna otcovi vôbec nedáva, na výzvy, žiadosti vo forme emailov zo strany otca reaguje vyhýbavo a úmyselne oneskorene a otcovi ani raz písomne nepreukázala reálne dôvody, na základe ktorých musí syn nevyhnutne ostať v jej starostlivosti.

23. Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 25.07.2023, č.k. 15 CoPno/1/2023 – 1160 návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní zamietol.

24. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania rodičov podľa § 65 C.m.p. (v posudzovanej veci sú od výroku o zverení malolekého dieťaťa závislé ostatné výroky týkajúce sa úpravy pomerov rodičov k malolekému dieťaťu na čas po rozvode), s nariadením odvolacieho pojednávania (§ 384, § 385 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok – ďalej „C.s.p.“), pričom

po doplnení dokazovania (§ 68 C.m.p.) v rozsahu potrebnom pre zistenie skutočného stavu veci (§ 35 C.m.p.) dospel k nasledujúcim záverom .

25. Keďže predmetom odvolacieho prieskumu boli len výroky rozhodnutia súdu prvej inštancie týkajúce sa úpravy pomerov rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva (výrok I. o rozvode manželstva nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť dňa 25.06.2021), odvolací súd v predchádzajúcej a nasledujúcej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia označuje účastníkov konania (manželov) ako matka a otec.

26. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

27. Ako prvoradé konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je z úradnej povinnosti povinný prihliadať (§ 2 ods. 1 C.m.p., § 380 ods. 2 C.s.p.).

28. Podľa § 35 C.m.p. je súd povinný zistiť skutočný stav veci.

29. Podľa § 36 C.m.p. je súd povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

30. Podľa § 68 C.m.p. odvolací súd dokazovanie zopakuje alebo doplní, ak to pre zistenie skutočného stavu považuje za potrebné.

31. Čo do zistenia skutkového stavu existujúceho v čase vyhlásenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, vzťahujúceho sa na pomery rodičov a maloletého dieťaťa, ako aj na závery dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie, odvolací súd poukazuje na skutkové zistenia a vyjadrenia sa účastníkov konania, podrobne uvedené v ods. 1 - 17 rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré nepovažuje za potrebné v tomto rozhodnutí opakovať.

32. K predmetu odvolacieho prieskumu (výrokom o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky a závislých výrokov o zastupovaní maloletého dieťaťa, správe jeho majetku, úprave styku otca s maloletým dieťaťom a výške výživného) konštatuje, že z dôvodu potreby vyhodnotenia nových skutkových okolností, ktoré nastali plynutím času, doplneného dokazovania vykonaného v rozsahu potrebnom pre zistenie skutočného stavu veci (výsluchmi účastníkov konania, oboznámením sa s obsahom rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava zo dňa 06.10.2021, rozhodnutia riaditeľky Materskej školy G. G. I. X, E. zo dňa 07.10.2021, potvrdenia VITALCLINIC z 21.01.2022, dokladov o platbách matky za rehabilitáciu dieťaťa od 6/2021 do 1/2022, správ Neštátnej ambulancie klinickej logopédie, Bratislava z 09.02.2022 a 29.11.2021, správy kolízneho opatrovníka z 14.08.2023, potvrdeniami o zdaniteľných príjmoch matky za roky 2021, 2022, 2023, výpočtovým listom poplatkov a zálohových platieb za byt na D. Q. M. E. z 01.03.2023, dokladmi o preddavkových platbách za elektrinu, mzdovými listami otca a matky za roky 2021,2022,2023, výpismi obchodných spoločností K. F. D., L. K. D., L. F. K., daňovými priznaniami a účtovnými závierkami obchodných spoločností L. K., D., L. F., K. za roky 2021 a 2022, ako aj oboznámením sa s ostatným obsahom spisu) boli zistené nasledovné podstatné skutočnosti týkajúce sa obdobia po vyhlásení rozhodnutia súdu prvej inštancie.

33. Z dokladov doložených matkou vyplýva:

- rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava zo dňa 06.10.2021 bol matke podľa § 8 ods. 1 zákona č. 561/2008 Z.z. s účinnosťou od 01.09.2021 odňatý príspevok na starostlivosť o maloleté dieťa,

- rozhodnutím riaditeľky Materskej školy G. G. I. X, E. zo dňa 07.10.2021 bolo maloleté dieťa prijaté od 01.12.2021 na predprimárne vzdelávanie v materskej škole na celodennú výchovu a vzdelávanie. Z doložených výpisov vyplýva, že matka za mesiace 12/2021- 2/2022 uhradila materskej škole školné v sume 90 eur/ mesiac a príspevok na stravu v sume 51 eur /mesiac,

- maloletý bol od 01.02.2022 prijatý na krúžok Hudobno-pohybový J., prebiehajúci v materskej škole s platbou 71 eur / polrok, ktorú matka uhradila dňa 09.02.2022,

- z potvrdenia VITALCLINIC z 21.01.2022 vyplýva, že dieťa bolo vyšetrené dňa 17.01.2022, maloletý pravidelne dochádza na terapiu v sprievode matky, terapia je zameraná na posilnenie svalov panvy a následného zlepšenia postavenia dolných končatín s odporúčaním prevádzania terapie aj doma. Z dokladov doložených matkou vyplýva, že uhradila permanentky v sume 200 eur dňa 16.06.2021, 03.08.2021, 13.10.2021, 17.01.2022, 21.09.2022, 01.02.2023, 06.07.2023. Z potvrdenia VITALCLINIC z 12.04.2023 vyplýva, že z permanentky zakúpenej 01.02.2023 boli rezervované a uhradené termíny 13.04., 18.04., 20.04., 25.04., 27.04., 02.05. a 09.05.2023. Zo správy VITALCLINIC z 12.04.2023 vyplýva, že je aj naďalej pokračované v terapii zameranej na posilnenie oslabených svalov, na zlepšenie postavenia plosiek nôh,

- zo správ Neštátnej ambulancie klinickej logopédie, Bratislava z 09.02.2022 a 29.11.2021 vyplýva, že maloletý má narušený vývin reči, dyslália multiplex, má porozumenie reči primerané veku, pre narušenie komunikačnej schopnosti v sprievode matky navštevuje terapeutické sedenia,

- náklady matky za užívanie bytu na D. XX, E. predstavujú podľa doložených listinných dokladov od 01.03.2023 sumu 170,45 eur (poplatky a zálohové platby), 23 eur preddavok elektrina, poistenie bytu 98,33 eur/ rok, poistenie chaty 325,47 eur/rok daň z nehnuteľnosti 341,08 eur/ rok (chata, záhrada, byt). Matka aj naďalej spláca úvery na byt v mesačnej splátke cca 230 eur a 62 eur a úver na chatu v mesačnej splátke 657,56 eur,

- matka uhradila dňa 25.08.2023 sumu 221,35 eur za plávanie pre deti Korytnačka, 28.06.2023 sumu 190 eur za denný tábor Montessoriv absolvovaný v júli 2023,

- mesačné náklady na maloletého G. matka dňa 30.11.2023 vyčíslila v celkovej výške 1 184,06 eur (pomerný náklad na bývanie 246,13 eur, oblečenie a obuv 70 eur, strava doma 200 eur, stravné škôlka 40 eur, detská kozmetika a drogéria 40 eur, školné škôlka 60 eur, pomôcky škôlka 10 eur, kultúra 25 eur, hračky, knihy 30 eur, športové potreby 15 eur, Atrium krúžok 15 eur, plavecký 55 eur, terapia hrou 100 eur, poplatky lekár 12,50 eur, VITALCLINIC 120 eur, zdravotné pomôcky 12 eur, cestovné, benzín 50 eur, mimoriadne ročné výdavky dovolenka 400 eur, krátkodobé výlety 100 eur, letný tábor 190 eur, z nich mesačný podiel 57,50 eur),

- matka je naďalej výlučnou vlastníčkou chaty (podiel 1/1), záhrady parc. č. 16518/1 o výmere 16962 m2 (podiel 1/414), záhrady parc. č. 16518/682, parc. č. 16518/756, parc.č. 16518/757, zastavanej plochy a nádvoría parc. č. 16518/683, parc. č. 16518/830, parc. č. 16518/959, parc. č. 16518/960, parc. č. 23035/28 (podiel 1/414), vo vzťahu ku ktorým je evidovaná poznámka - začatie konania na Okresnom súde Bratislava II, č.k. 8C/1/2020 o určenie, že nehnuteľnosť patrí do BSM (LV č. XXXX, R. XXXX, R. XXXX okres Bratislava II, obec- E. m.č. J., k.ú. S.) a výlučnou vlastníčkou bytu č. X P. D. Q. R. XX (B. R. XXXX okres Bratislava II, obec- E. G. J., k.ú. J.),

- matka je aktuálne jediným konateľom spoločnosti K. F., D., G. XX, E., F.: XX XXX XXX (do 11.11.2022 mala spoločnosť dvoch konateľov), v pracovnoprávnom vzťahu v tejto spoločnosti dosiahla matka priemerný čistý mesačný príjem za rok 2021 vo výške 1 366 eur, za rok 2022 vo výške 1 542 eur a za 1-10/2023 vo výške 1 435 eur.

34. Z dokladov doložených otcom vyplýva:

- otec je naďalej jediný spoločník a konateľ spoločnosti L. K., D., F.: XX XXX XXX, jeho čistý mesačný príjem ako zamestnanca v uvedenej spoločnosti bol za rok 2021 vo výške 269,85 eur, za rok 2022 vo výške 280,80 eur a za rok 2023 303,47 eur,

- podľa daňového priznania otca ako fyzickej osoby za rok 2021 jeho úhrn príjmov od všetkých zamestnávateľov predstavoval 4 020, 98 eur, z toho úhrn príjmov plynúcich na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru predstavoval sumu 380,85 eur, základe dane po jeho znížení predstavoval sumu 3 482 eur, preddavky na daň 62,66 eur, daň 0 eur,

- podľa daňového priznania otca ako fyzickej osoby za rok 2022 jeho úhrn príjmov od všetkých zamestnávateľov predstavoval 4 669,74 eur, z toho úhrn príjmov plynúcich na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru predstavoval sumu 821,82 eur, základe dane po jeho znížení predstavoval sumu 4 045 eur, preddavky na daň 135,51 eur, daň 0 eur,

- podľa daňového priznania spoločnosti L. K., D. za zdaňovacie obdobie roka 2021 spoločnosť vykázala súčet výnosov z hospodárskej činnosti a z finančnej činnosti 15 850 eur, súčet nákladov na hospodársku činnosť 15 331,15 eur, podľa účtovnej závierky spoločnosti za uvedené zdaňovacie obdobie predstavoval čistý obrat 14 682 eur, výnosy 15 850 eur, tržby 14 682 eur, náklady na hospodársku činnosť 13 831 eur, vlastné imanie 7 218 eur, krátkodobé záväzky 31 157 eur, z toho záväzky voči spoločníkom a združeniu 28 988 eur, výsledok hospodárenia za účtovné obdobie po zdanení 433 eur,

- podľa daňového priznania spoločnosti L. K., D. za zdaňovacie obdobie roka 2022 spoločnosť vykázala súčet výnosov z hospodárskej činnosti a z finančnej činnosti 26 885,65 eur, súčet nákladov na hospodársku činnosť 26 794,28 eur, podľa účtovnej závierky spoločnosti za uvedené zdaňovacie obdobie predstavoval čistý obrat 26 740 eur, výnosy 26 886 eur, tržby 26 740 eur, náklady na hospodársku činnosť 26 793 eur, vlastné imanie 7 285 eur, krátkodobé záväzky 41 615 eur, z toho záväzky voči spoločníkom a združeniu 40 512 eur, výsledok hospodárenia po zdanení 67 eur,

- podľa daňového priznania spoločnosti L. F., K. za zdaňovacie obdobie roka 2021 spoločnosť vykázala súčet výnosov z hospodárskej činnosti a z finančnej činnosti 336 339,45 eur, súčet nákladov na hospodársku činnosť 352 596,43 eur, výsledok hospodárenia pred zdanením 16 256,98 eur, podľa účtovnej závierky spoločnosti za uvedené zdaňovacie obdobie predstavoval majetok 956 330 eur, vlastné imanie a záväzky 956 330 eur z toho vlastné imanie 84 857 eur, základné imanie 10 000 eur a záväzky 871 473 eur,

- podľa daňového priznania spoločnosti L. F., K. za zdaňovacie obdobie roka 2022 spoločnosť vykázala súčet výnosov z hospodárskej činnosti a z finančnej činnosti 73 709,17 eur, súčet nákladov na hospodársku činnosť 101 066,43 eur, výsledok hospodárenia pred zdanením 27 357,17 eur, podľa účtovnej závierky spoločnosti za uvedené zdaňovacie obdobie predstavoval majetok 1 141 531 eur, vlastné imanie a záväzky 1 026 031 eur, z toho vlastné imanie 57 230 eur, základné imanie 10 000 eur a záväzky 968 801 eur, výsledok hospodárenia – 27 357 eur,

- otec je vlastníkom 1/3 podielu bytu v C. G. s prináležiacim podielom na zastavanom pozemku a na spoločných častiach a zariadeniach domu (LV č. XXX, obec C. G., k.ú. C. G.), 1/3 podielu na rodinnom dome a záhrade v E. (LV č. XX, obec E., k.ú. E.), 1/5 vlastníkom ornej pôdy v H. (LV č. XXX, obec H., k.ú. H.), 1/3 vlastníkom garáže v C. G. (LV č. XXXX obec C. G., k.ú. C. G.),

- otec vyčíslił vlastné náklady v celkovej výške 407 eur mesačne (bývanie 151 eur, 130 eur kreditná karta, 125 eur strava doma) a náklady na maloletého vo výške 567 eur mesačne (28 jedlo, 5 zdravotná starostlivosť, 12 oblečenie, 26 drogéria, 16 voľnočasové aktivity, 250 eur výživné, 227 eur cestovné náklady).

35. Otec v podaní zo dňa 18.07.2023 oznámil, že pri realizácii styku dňa 29.06.2023 musel privolať policajnú hliadku, matka na zvonenie v mieste bydliska nereagovala a nereagovala ani na pokus o telefonický kontakt. Dňa 13.07.2023 bola opakovane privolaná policajná hliadka, matka nereagovala na zvonček, situáciu pozorovala z okna bytu. Po otvorení vchodu bytového domu susedmi bola matka vyzvaná hliadkou na otvorenie dverí, hliadke uviedla, že dieťa nie je pripravené, pred policajťami sa opýtala dieťaťa, či chce ísť s policajťami, ktorí ho zoberú k otcovi domov, dieťa, (ktoré otca nevidelo 3 mesiace a nevidelo ho ani v momente rozhovoru), dieťa sa vyjadrilo, že k otcovi nejde, lebo je u neho špina a neporiadok. Otec uviedol, že v čase posledného styku na Veľkú noc, kedy bolo dieťa u neho, dal vypratovať svoj 2 izbový byt.

36. Kolízny opatrovník v súdom vyžiadanej správe zo dňa 14.08.2023 uviedol, že vykonal šetrenie v domácnosti matky maloletého podľa vopred dohodnutého termínu v mieste bydliska matky (D. XX, E.), jedná sa o jeden a pol izbový priestranný a kompletne zariadený byt, vyhovujúci potrebám dieťaťa. V čase šetrenia bola prítomná matka aj s maloletým dieťaťom, ktoré je na matku veľmi naviazané, ich

vzťah je na dobrej úrovni, na šetrení maloletý o svojom otcovi hovoriť nechcel. Podľa informácií od matky, maloletého pripravuje na styk s otcom pred každým stretnutím, podľa zistení kolízneho opatrovníka však rodičia nemajú medzi sebou dohodnutý komunikačný kanál (mail, SMS, atď.), preto odporučili na šetrení matke komunikáciu medzi rodičmi dohodnúť aspoň cez mail, aby sa predišlo stresujúcim situáciám pri odovzdávaní dieťaťa. Kolízny opatrovník sa domnieval, že maloleté dieťa nemá celkom spracovanú situáciu medzi rodičmi, odporučili matke návštevu detského psychológa. V prílohe kolízny opatrovník doložil prehľad styku a zdravotného stavu dieťaťa za obdobie od januára 2023, predložený mu matkou.

37. V priebehu pojednávania dňa 30.01.2024 matka doložila emailovú žiadosť G. B. I. zo dňa 23.01.2024 otcovi na stretávanie sa v súvislosti s poskytovaním psychologických služieb maloletému dieťaťu, emailovú žiadosť matky z 24.01.2024 otcovi na jeho dostavenie sa dňa 25.01.2024 na Polikliniku Tehelná 26, Bratislava za účelom posúdenia aktuálneho emočného prežívania maloletého dieťaťa a správu I. G. z 16.03.2021, týkajúcu sa vtedajšieho aktuálneho psychického obrazu dieťaťa, Rámcové zmluvy o investičnej spolupráci uzavreté medzi spol. L. F. D. a otcom zo dňa 29.10.2018 na zmenkové sumy 25 000 eur a 20 000 eur (za obchodnú spoločnosť v danom čase podpísané matkou), výťah z web. Stránky týkajúci sa výstavby rodinných domov H., výpisy z účtu hypotekárneho úveru k 26.05.2017 a doklady o nakladaní s prostriedkami úveru vzťahujúce sa k obdobiu 01.07.2017 do 31.07.2017 a od 29.10.2018 do 31.10.2018.

38. Z dokazovania doplneného odvolacím súdom z webovej stránky D. futbalového zväzu vyplýva, že otec má odbornú spôsobilosť na výkon činností športového rozhodcu futbalu (do 28.02.2025), iného športového odborníka futbalu (do 04.02.2027) a delegáta futbalu (do 04.02.2027). Z doplnených výpisov zo Sociálnej poisťovne vyplýva, že za obdobie rokov 2021 do súčasnosti sú u otca vymeriavacím základom príjmy dosahované v spol. L. K., D., M. futbalový zväz a D. futbalový zväz a u matky príjmy dosahované v spol. K. F., D... Z výpisu z obchodného registra spol. Rezidencia Lutea s.r.o., IČO: 53 723 341, so sídlom Trnavská 112 A, Bratislava vyplýva, že spoločnosť vznikla zápisom dňa 30.04.2021, jej spoločníkmi je spoločnosť Ralepo, s.r.o., IČO: 36 704 857 a L. F., K., F.: XX XXX XXX, jediným konateľom s oprávnením samostatne konať a podpisovať za spoločnosť je Mgr. Andrej Popelár.

39. Podľa § 100 C.m.p. s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode.

40. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

41. Podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

42. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosť o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

43. Podľa § 28 ods.2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujem maloletého dieťaťa.

44. Podľa čl. 5 Zákona o rodine záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita

prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

45. Podľa čl. 9 bod 2 Dohovoru o právach dieťaťa, štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, uznávajú právo dieťaťa oddeleného od jedného, alebo oboch rodičov udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa.

46. Podľa čl. 12 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, zabezpečujú dieťaťu, ktoré je schopné formulovať svoje vlastné názory, právo tieto názory slobodne vyjadrovať vo všetkých záležitostiach, ktoré sa ho dotýkajú, pričom sa názorom dieťaťa musí venovať patričná pozornosť zodpovedajúca jeho veku a úrovni.

47. V čl. 24 Charty základných práv Európskej únie ods. 2 je zakotvené, že pri všetkých opareníach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

48. Pokiaľ ide o otcom napadnutý výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky (od ktorého výroku sú závislé ostatné výroky týkajúce sa úpravy pomerov rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvoze manželstva), súd prvej inštancie v čase rozhodovania (07.05.2021) zohľadnil závery vykonaného dokazovania, dospejúc k úvahe, že nie sú dané dôvody na zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti rodičov realizovanej (podľa návrhu otca) v týždenných intervaloch, a to pri zohľadnení útleho veku maloletého dieťaťa (necelé tri roky) a nestabilného, nejasného výchovného prostredia v domácnosti otca. V čase rozhodovania odvolacieho súdu otec zotrval na odvolacom návrhu, t.j. navrhoval zveriť maloleté dieťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s pomerným rozdelením období výkonu osobnej starostlivosti rodičov o maloleté dieťa, alternatívne pre prípad nevyhovenia jeho odvolaciemu návrhu a potvrdenia rozhodnutia súdu prvej inštancie o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky, navrhoval širší rozsah styku s maloletým dieťaťom a ako miesto prevzatia a odovzdania dieťaťa určiť bydlisko preberajúceho rodiča, v priebehu konania navrhoval aj predškolské zariadenie, ktoré navštevuje maloleté dieťa. Kolízny opatrovník vo vzťahu k odvolaniu otca v tejto časti navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie v otázke zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky ako vecne a právne správne, a najmä v záujme maloletého dieťaťa, potvrdiť.

49. Zohľadniac otcom navrhovaný spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu v otázke zverenia maloletého dieťaťa na čas po rozvoze manželstva musí odvolací súd zdôrazniť, že z ust. § 24 ods. 2 veta druhá Zákona o rodine vyplýva, že predpokladmi na rozhodnutie súdu o striedavej osobnej starostlivosti, ktoré musia byť kumulatívne (súčasne) splnené, sú jednoznačný záujem dieťaťa na zverení do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, lepšia možnosť zaistenia potrieb dieťaťa pri tomto spôsobe osobnej starostlivosti ako pri výlučnej osobnej starostlivosti jedného z rodičov, spôsobilosť rodičov vychovávať dieťa, záujem obidvoch rodičov o osobnú starostlivosť o dieťa (predpokladom nie je záujem obidvoch rodičov o striedavú osobnú starostlivosť, ale záujem o osobnú starostlivosť, teda že obidvaja rodičia chcú mať dieťa u seba) a súhlas aspoň jedného z rodičov so zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti. Pokiaľ je komplexne posudzovaný záujem dieťaťa prvoradým hľadiskom, znamená to, že predpokladom na rozhodnutie súdu o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti je vysoká miera schopnosti dohody rodičov a nevyhnutnosť intenzívnej komunikácie týkajúcej sa potrieb dieťaťa, schopnosť rodičov dohodnúť sa o veciach súvisiacich s dochádzkou do predškolských, resp. školských zariadení (dieťa by malo stále navštevovať rovnaké predškolské zariadenie, resp. školu) aj s mimoškolskými aktivitami a záujmami dieťaťa (šport, tanec, hudba, cudzie jazyky a pod.), dieťaťu by sa striedaním osobnej starostlivosti nemal meniť okruh jeho kamarátov a blízkych osôb, aby nebolo v takýchto situáciách traumatizované. Pre takýto spôsob rozhodnutia je podstatná a rozhodujúca aj vzdialenosť bydlísk rodičov, ktorá spravidla nebýva vhodná v situáciách, ak rodičia bývajú v iných mestách.

50. V posudzovanej veci odvolací súd bez výhrad akceptuje úvahu súdu prvej inštancie v tom, že v čase jeho rozhodnutia nemal za preukázané splnenie zákonných predpokladov pre (v danom čase) možné zverenie maloletého G. do striedavej osobnej starostlivosti rodičov. Má za to, že táto úvaha prijatá súdom prvej inštancie bola v danom čase správna, zohľadňovala stav vyplývajúci z vykonaného dokazovania, a najmä, bola jednoznačne v záujme maloletého dieťaťa. Vo vzťahu k rozhodovaniu odvolacieho súdu o odvolaní otca proti výroku o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky, pristúpili nové podstatné skutočnosti, a to vyšší vek dieťaťa (5 1 roka), a najmä, presťahovanie sa otca v roku 2022 do C. G.. Zohľadniac uvedené okolnosti dospel odvolací súd k záveru, že samotná vzdialenosť aktuálnych bydlísk oboch rodičov (cca 420 km) a nutnosť pre dieťa povinného absolvovania predškolskej prípravy v materskej škole, pri naďalej pretrvávajúcej neschopnosti rodičov vzájomne konštruktívne komunikovať o podstatných veciach týkajúcich sa výkonu rodičovských práv a povinností, predstavujú v súčasnosti zásadnú prekážku pre rozhodnutie o zverení maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti rodičov. Pri rozhodovaní o forme starostlivosti rodičov o maloleté dieťa totiž nebolo možné pominúť, že vzájomné vzťahy rodičov sú aj napriek plynutiu času stále ťažko narušené, k zásadnému posunu v ich vzájomnej komunikácii aj napriek odbornej pomoci v priebehu konania pred súdom prvej inštancie (intervencia mediátora, existencia súdnych rozhodnutí predbežne upravujúcich pomery rodičov a maloletého dieťaťa) nedošlo, pričom skutočnosť, že rodičia od rozhodnutia súdu prvej inštancie naďalej nemajú vyriešený základný konflikt vyplýva nielen zo záverov v odvolacom konaní doplneného dokazovania, ale aj z vystupovania a prezentovania sa rodičov pred odvolacím súdom (napr. diametrálne odlišná prezentácia skutočností rodičmi o správaní sa maloletého dieťaťa počas a po ukončení styku s otcom, vzájomné neinformovanie sa rodičov v otázkach zdravotnej starostlivosti o maloleté dieťa, neschopnosť komunikácie rodičov o ďalších podstatných otázkach dieťaťa, napr. materskej školy, prípadnej okolnosťami vynútenej zmeny súdom dočasne upraveného styku otca s dieťaťom a jeho podmienok a pod.). Na základe týchto úvah odvolací súd dospel k záveru, že zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti nie je ani aktuálne v jeho najlepšom záujme. Naopak, podľa názoru odvolacieho súdu by takýto spôsob rozhodnutia v aktuálnom čase (kedy sa mu dlhoročné vzťahové a komunikačné problémy rodičov javia ako neprekonateľné), predstavoval vysokú mieru rizika vzniku negatívnych dopadov na riadny psychický a fyzický vývoj maloletého dieťaťa, ktoré by s vysokou mierou pravdepodobnosti vznikali práve v dôsledku dlhoročnej neschopnosti rodičov efektívne komunikovať o podstatných veciach, týkajúcich sa dieťaťa (jasle, materská škola, lekárska starostlivosť, mimoškolské aktivity a pod.).

51. V nadväznosti na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky a v závislom výroku III. o zastupovaní a správe majetku maloletého dieťaťa, súladného s ust. § 31, § 32 Zákona o rodine (voči ktorému nesmerovali odvolacie dôvody ani jedného z rodičov), podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne a právne správny potvrdil.

52. Podľa § 25 ods.2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku nežiadajú upraviť.

53. Pokiaľ ide o v rozhodnutí súdu prvej inštancie vo výrokoch IV., V. a VI. upravený styk otca s maloletým dieťaťom, so súčasným uložením povinnosti matke dieťa na styk riadne pripraviť a odovzdať otcovi, povinnosti otca maloleté dieťa riadne prevziať a v určenom čase a na určenom mieste odovzdať matke a s určením, že miestom prevzatia a odovzdania maloletého dieťaťa je miesto bydliska maloletého dieťaťa - D. XX, E., je treba zdôrazniť, že úlohou súdov v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je rozhodnúť v otázkach týkajúcich sa pomerov rodičov k maloletým deťom na podklade individuálneho, konkrétneho skutočného stavu veci, v súlade s najlepším záujmom maloletého dieťaťa (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa). Ich úlohou zároveň je, aby na základe uplatnenia zásady proporcionality našli riešenia, ktoré nebudú neprimerane obmedzovať právo ani jedného z rodičov, zaručené v čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd. V praktickej rovine by mali súdy vychádzať z premisy, že právom oboch rodičov je v zásade podieľať sa na starostlivosti o dieťa rovnakou mierou a podieľať sa na jeho výchove, s čím korešponduje aj právo dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov. Ak je rozhodnutím súdu zverené maloleté dieťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, potom musí byť dieťaťu umožnené stykať sa s druhým rodičom v takej miere, aby bol postulát rovnej rodičovskej starostlivosti naplnený, s primeraným zohľadnením konkrétnych okolností každého prípadu, veku,

vývinových možností a potrieb, zdravotného stavu, citových väzieb a skutočností v akej miere a akým spôsobom obaja rodičia doposiaľ zabezpečovali starostlivosť o maloleté dieťa. Takéto usporiadanie je totiž spravidla v najlepšom záujme dieťaťa, pričom odchýlky musia byť odôvodnené ochranou iného, dostatočne silného legitímneho záujmu.

54. Odvolací súd sa zhodol so súdom prvej inštancie v tom, že z okolností zistených vykonaným dokazovaním nevyplývajú skutočnosti, ktoré by otca diskvalifikovali z práva sa čo najviac vyvážené podieľať na výchove a starostlivosti o svojho syna, v ktorých dôsledku by bolo nutné zasiahnuť do práva maloletého dieťaťa na udržiavanie ničím nerušeného a vyváženého kontaktu aj s otcom v rozsahu, ktorý by mu zaručil možnosť udržiavania a rozvíjania ich vzájomného vzťahu. Dodáva, že aj keď v priebehu konania pred súdom prvej inštancie (a následne aj v odvolacom konaní) matka produkovala námietky voči širšej úprave styku otca s maloletým dieťaťom, ktoré súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní o úprave styku otca s maloletým dieťaťom nezohľadňoval, ani v odvolacom konaní nevyšli najavo zásadné skutočnosti, ktorých dôsledkom by bola úvaha o nutnosti zásadným spôsobom zmeniť súdom prvej inštancie nastavený rozsah styku otca s maloletým dieťaťom. Vychádzajúc aj z osobného vnímania oboch rodičov a ich vystupovania na odvolacom súde, súčasne posudzujúc osobnosti rodičov aj v kontexte všetkých doposiaľ vykonaných dôkazov, dospel odvolací súd k záveru, že protichodné tvrdenia rodičov o nedostatočnej úrovni starostlivosti druhého rodiča o maloleté dieťa (teda otca aj matky), nie sú vykonaným dokazovaním podložené v miere, aby bolo možné (aj po vykonanom dokazovaní) jednoznačne vyvodiť záver o existencii takýchto dôvodov na strane rodičov. Z obsahu spisu vyplýva, že už v čase rozhodovania súdu prvej inštancie boli vzťahy medzi rodičmi vyhotené do miery, ako keby rodičia zabudli, že uprostred ich konfliktu sa nachádza ich syn v ešte útlom veku, pri ktorom výsledok ich rodičovskej zodpovednosti bolo možné vidieť aj v tom, že sa nedokázali zhodnúť ani len na mieste odovzdávania a preberania maloletého dieťaťa, nielen o iných podstatných otázkach týkajúcich sa ich spoločného syna. Absolútnu neschopnosť rodičov konštruktívne komunikovať je nútený odvolací súd konštatovať aj v priebehu odvolacieho konania a v čase rozhodovania odvolacieho súdu, keď skutočnosti zistené doplneným dokazovaním indikujú nevládanie rodičovských kompetencií oboma rodičmi, a to v smere vytvárania podmienok pre dieťa, aby si mohlo nerušene vytvárať a rozvíjať pre neho prirodzené rovnovážne vzťahové väzby s obidvoma rodičmi a s im blízkymi osobami. Aj keď obaja rodičia majú dosiahnuté vysokoškolské vzdelanie, pri ktorom je možné oprávnené predpokladať schopnosť rodičov preniesť sa cez nezvládnutý partnerský konflikt spôsobom, aby nebolo maloleté dieťa zaťažované následkami konfliktu a vystavené prípadnému konfliktu lojality, v tejto veci sa javí, že rodičia (obaja) nie sú schopní zabezpečiť právo dieťaťa na jeho nezaťažovanie a nezaťažovanie dôsledkami rodičovského konfliktu. Zistenia vyplývajúce z vykonaného dokazovania (na jednej strane nie riadna príprava a motivácia maloletého dieťaťa matkou na styk s otcom, v dôsledku ktorej maloleté dieťa od septembra 2023 začalo odmietať stretávanie sa s otcom, na strane druhej na jar v roku 2022 viacmesačné nevyužívanie súdom upraveného styku otca s maloletým dieťaťom bez ponúknutia primeraného vysvetlenia, riadne neodovzdanie maloletého dieťaťa otcom v apríli 2023 podľa rozhodnutia súdu, správanie matky, ktorá podľa tvrdenia otca s ním komunikuje minimálne, neprijíma telefonáty od otca, v niektorých prípadoch komunikuje s otcom až urážlivým spôsobom – napr. emaily matky z 04.05.2023 a 15.06.2023, podľa tvrdenia matky necitlivé správanie sa otca, ktorý si zablokoval jej telefón, medzi rodičmi rozporné tvrdenia o prežívaní styku s otcom maloletým dieťaťom, skutočnosť, že otec nepovažoval za potrebné reagovať na ponuku spolupráce od G. B. I. z 23.01.2024 a ani na emailovú žiadosť matky z 24.01.2024 o dostavenie sa otca na stretnutie k detskej psychologičke dňa 25.01.2024 a pod.) potom nenavodzujú stav, kedy by bolo v záujme maloletého dieťaťa nutné prikročiť k zásadnej zmene súdom prvej inštancie nastavenej úpravy styku otca s dieťaťom. Vzájomnú rozpornosť v tvrdeniach rodičov v naznačenom smere odvolací súd neodstraňoval vykonávaním ďalšieho dokazovania (ktoré účastníci ani nenavrhl) majú za to, že väčšina tvrdení rodičov sa nedá ani objektívne overiť, ďalšie dokazovanie v tomto smere by bolo neehospodárne, časovo náročné, nad primeranú mieru by muselo zaťažiť aj maloleté dieťa (ktoré podľa tvrdení rodičov bolo svedkom konfliktných situácií) a neponúklo by ani jednoznačné odpovede o ich objektivite.

55. V nadväznosti na zmenu v osobných pomeroch otca, ktorý sa v roku 2022 presťahoval do C. G., odvolací súd podľa § 388 C.s.p. zmenil výrok IV. rozhodnutia v časti o úprave bežného styku otca s maloletým dieťaťom, ktorý upravil súladne s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 09.09.2022, č.k.11 CoPno/17/2022-1097 a v časti styku otca s maloletým dieťaťom počas letných školských prázdnin, nastavením styku v troch rovnomerných 8 dňových obdobiach. Má za to, že úprava

bežného styku akcentuje na podstatnú zmenu bydliska otca maloletého dieťaťa a jeho vzdialenosť od bydliska matky, čas odovzdávania maloletého dieťaťa každý páry kalendárny týždeň vo štvrtok o 14,30 hod. je dostatočne prispôsobený otcom doloženému rozpisu vlakovej dopravy z E. do miesta jeho trvalého bydliska, (ktorý však nie je nemenný), zohľadňuje právo maloletého syna nebyť neúmerne zaťažovaný príchodom do miesta bydliska otca v neskorých večerných hodinách a zároveň stráviť s otcom počas dvoch týždňov dva plné dni, neprerušené cestovaním a na strane matky oprávnené predpokladanú skutočnosť, že si svoje pracovné aktivity v priebehu jedného poobedia počas dvoch týždňov dokáže nastaviť tak, aby maloleté dieťa v určený čas v mieste svojho bydliska na styk s otcom pripravila a odovzdala ho otcovi (matka má uzavretý pracovný pomer v obchodnej spoločnosti K. F., D., ktorej je jediným konateľom). Za prekážku takéhoto nastavenia styku počas bežného roka odvolací súd aktuálne nepovažuje ani to, že maloleté dieťa sa dva dni v priebehu kalendárneho mesiaca nezúčastní predškolskej prípravy v materskej škole, pričom úkony súvisiace s nutnou lekárskou starostlivosťou a rehabilitáciou maloletého dieťaťa si môže matka nastavovať bez týchto dvoch kalendárnych dní v mesiaci (z doloženého prehľadu vyplýva, že dieťa sa zúčastňuje rehabilitácií vo VITALCLINIC cca 4 x do mesiaca). Pokiaľ ide o letné školské prázdniny, odvolací súd v tomto rozhodnutí nastavil tri rovnomerné 8 dňové obdobia styku otca s maloletým dieťaťom, pri zohľadnení režimu dieťaťa a nutnosti jeho cestovania tak, aby dieťa nebolo nadmieru zaťažované a mohlo docestovať, resp. odchádzať od otca v čase nenarúšajúcom prirodzený bežný spánkový režim dieťaťa. Je si vedomý, že nastavený rozsah styku otca s maloletým dieťaťom je počas letných prázdnin upravený v pomerne širokom rozsahu, uvedené však považuje za úplne prirodzené, keďže práve letné prázdniny predstavujú úsek roka, kedy nie je styk otca s maloletým dieťaťom obmedzovaný predškolskou prípravou dieťaťa, a kedy rodičia bežne obmedzujú svoje pracovné povinnosti práve za účelom ponúknutia aktivít dieťaťu, na ktoré nemajú v rámci školského roka priestor. Navyiac, počas letných školských prázdnin tohto roka dosiahne maloletý G. vek 6 rokov, t.zn. bude vo veku, kedy maloleté deti v porovnateľnom veku bez problémov zvládajú prázdninové 8 (a aj viacdňové) odlúčenie od druhého rodiča .

56. Za zodpovedajúcu záujmu maloletého dieťaťa odvolací súd posúdil ostatnú úpravu styku otca s maloletým dieťaťom obsiahnutú vo výroku IV. rozhodnutia, a to počas jarných, Veľkonočných a Vianočných prázdnin a sviatkov a styku dňa XX.XX. (narodeniny dieťaťa). Má za to, že súd prvej inštancie dostatočne vysvetlil dôvody rozhodnutia v tejto časti v ods. 43 rozhodnutia, na ktoré odvolací súd plne odkazuje aj v kontexte novej skutočnosti – odsťahovania sa otca do C. G.. Návrhy matky na úpravu styku otca s maloletým dieťaťom, uvedenú v jej podaní zo dňa 12.04.2022, nastavenú na časovo kratšie obdobia neakceptoval, a to s poukazom na okolnosti už uvedené v predchádzajúcom odseku. Pokiaľ ide o deň narodenín maloletého dieťaťa XX.XX., stotožnil sa s úvahou súdu prvej inštancie o nastavení celodenného styku otca v každom nepárnom kalendárnom roku, majúc za to, že je právom každého z rodičov naplno prežiť narodeninový deň so synom (preto nastavil celodenný styk pre otca každý druhý rok). Zároveň mu však nedá nedodať, že neschopnosť rodičov pripraviť pre maloleté dieťa narodeninovú oslavu za spoločnej prítomnosti pre dieťa všetkých blízkych a dôležitých osôb (teda najmä otca a matky), je rovnako indikátorom nevládnutia rodičovského konfliktu. Pokiaľ matka namieta, že rozhodnutím súdu prvej inštancie o styku otca sa navodzuje stav, kedy si dieťa bude zvykať, že u otca nemá povinnosti, na túto námietku odvolací súd neprihliadal. Dodáva, že pokiaľ sa rodičia nie sú schopní dohodnúť o úprave styku otca s maloletým dieťaťom, reflektujúcu na najlepší záujem maloletého dieťaťa, je práve úlohou súdov v kontexte konkrétnych okolností prejednávanej veci o styku rozhodnúť autoritatívnym výrokom. Pri rozhodovaní o úprave styku otca s maloletým dieťaťom, tak nemohol odvolací súd pominúť významný prvok, a to práve vzdialenosť medzi aktuálnymi bydliskami oboch rodičov, ktoré otcovi znemožňujú realizovať styk počas bežného roka častejšie spôsobom, aby maloleté dieťa nebolo nad primeranú mieru zaťažované nutným cestovaním a mohlo absolvovať povinnú predškolskú prípravu v mieste bydliska a zároveň v záujme maloletého dieťaťa, primerane jeho veku, upravil jeho styk s otcom v širokom a vyváženom rozsahu počas letných, jarných, Veľkonočných a Vianočných prázdnin a sviatkov.

57. V nadväznosti na výrok IV. rozhodnutia (čiastočne podľa § 388 C.s.p. zmenený a čiastočne podľa § 387 ods. 2 C.s.p. potvrdený odvolacím súdom), odvolací súd konštatuje správnosť nadväzujúcich výrokov V. a VI. rozhodnutia, v ktorých bola uložená povinnosť matke dieťa na styk riadne pripraviť a odovzdať otcovi, povinnosť otcovi maloleté dieťa riadne prevziať a v určenom čase a na určenom mieste odovzdať matke a napokon ako miesto prevzatia a odovzdávania maloletého dieťaťa bolo určené miesto bydliska maloletého dieťaťa D. XX, E.. Pri rozhodovaní nezohľadnil námietky otca, týkajúce sa miesta odovzdávania a preberania maloletého dieťaťa v mieste bydliska dieťaťa majúc za to, že

v konaní neboli vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázané jeho tvrdenia o neprijateľnom a agresívnom správaní sa matky pri odovzdávaní maloletého dieťaťa a presťahovanie sa mimo miesta obvyklého pobytu maloletého dieťaťa bolo jeho rozhodnutím. Navyše má za to, že maloleté dieťa bude, pri predpoklade jeho riadnej prípravy matkou, odchádzať na styk s otcom v situácii, kedy si môže zobrať pre neho (v danom momente) dôležité veci a nerušene sa bude môcť s matkou, ktorá je pre neho primárnou vzťahovou osobou aj rozlúčiť. S poukazom na uvedené odvolací súd výroky V. a VI. rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.2 C.s.p. ako vecne a právne správne potvrdil.

58. Vo vzťahu k úprave styku otca s maloletým dieťaťom, nedá odvolaciemu súdu v kontexte skutkových zistení vyplývajúcich z vykonaného dokazovania, zároveň neapelovať na rodičov, aby sa v záujme zdravého duševného vývoja dieťaťa pokúsili v otázkach súvisiacich s jeho výchovou nájsť aspoň základné obojstranne prijateľné východiská vzájomnej koexistencie a pokúsili sa na znesiteľnú mieru skultivovať svoj vzájomný vzťah (ktorého dlhoročnú komplikovanosť je možné vyvodiť z obsahu spisu). Zdôrazňuje im, že ich syn nedisponuje obrannými mechanizmami, ktoré mu umožňujú sa adaptovať vo vzťahoch a ktorý vzhľadom na svoj ešte nízky vek, potrebuje v prvom rade vyrastať v prostredí vzájomného rešpektu, neupierania práva na oboch rodičov, a najmä v prostredí, v ktorom obaja rodičia dokážu rešpektovať úlohu a postavenie druhého rodiča v živote dieťaťa. Rodičia by si mali uvedomiť, že svojim vzájomným postojom a chovaním, ktoré maloletý musel vnímať a všímať si ich od útleho veku, mu práve oni sprostredkovávajú hodnotové vzory a vzory chovania, ktoré by dieťaťu v budúcnosti mali uľahčiť sociálnu interakciu a nadväzovanie pozitívnych sociálnych vzťahov v priebehu jeho života (za správne hodnotové vzory nie je však možné považovať neschopnosť rodičov sa v základných otázkach starostlivosti o dieťa dohodnúť). Obaja rodičia sú dospelí ľudia, od ktorých ich spoločné dieťa úplne oprávnené a prirodzene očakáva správanie dospelých a ktorí v prípade vzájomnej nespôlpráce, neschopnosti komunikovať vo veciach týkajúcich sa dieťaťa, pôjdu v konečnom dôsledku len proti záujmu maloletého syna, ktorému tým zároveň odopierajú aj právo na pokojné a vzájomnými konfliktami rodičov nezaťažované detstvo.

59. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

60. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

61. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

62. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

63. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

64. Vo vzťahu k výroku VII. rozhodnutia, v ktorom súd prvej inštancie uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého G. sumou 250 eur mesačne, počnúc právoplatnosťou výroku o rozvoze manželstva zdôrazňuje, že výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom, tak po stránke fyzickej ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzna, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav ale aj vzhľadom na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a pod.. Pokiaľ ide o výšku výživného, vychádzajúc z ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, súd pri určovaní výživného berie zreteľ na odôvodnené potreby maloletých detí, ako aj na zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov, pri zachovaní práva detí podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na dieťa, ktoré musia vychádzať zo základných potrieb (bývanie,

stravovanie, ošatenie, zdravotná starostlivosť, náklady súvisiace o školskou dochádzkou a pod.), a pokiaľ to životná úroveň rodičov dovoľuje, treba zohľadniť aj tiež náklady na voľnočasové aktivity. Po stanovení konkrétnej výšky priemerných mesačných nákladov na dieťa, môže súd pristúpiť k určeniu miery, ktorou sa na stanovených mesačných nákladoch bude podieľať každý z rodičov, pri zohľadnení ich zárobkových schopností, majetkových pomerov, životnej úrovne, počtu iných vyživovacích povinností a ich výšky, plnenia vyživovacej povinnosti aj osobnou starostlivosťou o dieťa, plnenia vyživovacej povinnosti aj vecnými plneniami. Dodáva, že pri bežných nákladoch maloletých detí (napr. obuv, ošatenie, strava, hygienické potreby a drogéria, voľný čas), môže súd vychádzať zo všeobecných poznatkov o cenách tovarov a služieb a primeranosti ich obvyklej spotreby dieťaťom v porovnateľnom veku a pri porovnateľnej životnej úrovni rodičov.

65. Odvolací súd poukazuje na skutkové zistenia vyplývajúce z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie a doplnených dokazovaním vykonaným v odvolacom konaní (uvedené v ods. 1-17 rozhodnutia súdu prvej inštancie a v ods. 33 - 38 tohto rozhodnutia) konštatuje, že otázku posúdenia rozsahu odôvodnených nákladov na maloleté dieťa je nutné odvíjať od v danom čase aktuálnych možností, schopností a finančných a majetkových pomerov oboch rodičov, so zohľadnením životnej úrovne, akú maloletému dieťaťu v tomto prípade nastavili obaja rodičia. V danej veci súd prvej inštancie správne posúdil ako odôvodnené celkové mesačné náklady maloletého dieťaťa vo výške 450 – 500 eur, pri ktorých zohľadnil zvýšené náklady na súkromné predškolské zariadenie vo výške 380 eur (v sume 280 eur však pokryté štátnym príspevkom na starostlivosť) a na zdravotnú starostlivosť v súvislosti s rehabilitáciami dieťaťa, ktoré matka v ostatnom podaní pred rozhodnutím súdu vyčísliła na sumu cca 120 eur mesačne. Úvahu o výške výživného správne oprel o podstatné skutočnosti, a to, že sa ani u jedného rodiča nestotožnil s tým, že v prípade nimi vykazovaného príjmu sa jedná o ich skutočne možný dosahovaný príjem a s ohľadom na participáciu otca na starostlivosti o dieťa, položky ako aktivity, kultúru, knihy, hračky, detské športové potreby, mimoriadne výdavky, pri nákladoch dieťaťa nezohľadňoval, keďže na nich bude rovnako participovať otec. Odvolací súd úvahu súdu prvej inštancie dopĺňa v tom, že za odôvodnené náklady maloletého dieťa vo veku 3 rokov, bolo možné v čase rozhodovania súdu prvej inštancie posúdiť sumu 100 eur doplatok na predškolské zariadenie, 120 eur zdravotná starostlivosť, 75 eur bývanie, 60 eur oblečenie, obuv, 15 eur drogéria a 100 eur strava. Za správnu je možné potom považovať určenú výšku výživného 250 eur mesačne, zohľadňujúcu jednak čiastočný podiel matky vyvážený osobnou starostlivosťou o dieťa a aj skutočnosť, že matka bola (a naďalej je) poberateľkou štátom poskytovaného rodinného prídavku na maloleté dieťa (v roku 2021 vo výške 25 eur mesačne) s tým, že vo zvyšnej časti bol rovnako správne návrh matky na určenie výživného vo výške 700 eur mesačne a výživného určeného na tvorbu úspor vo výške 150 eur mesačne súdom prvej inštancie zamietnutý.

66. So súdom prvej inštancie sa odvolací súd plne zhoduje aj v tom, že v danom čase deklarovaný príjem oboch rodičov nezodpovedá ich reálnym možnostiam, pri ktorej úvahe zohľadňoval neštandardné zníženie príjmu matky v priebehu konania v porovnaní s rokom 2019 (súčasne zohľadňujúc, že príjem z pracovnoprávneho vzťahu v spol. K. F., D.. D. si matka ako konateľka tejto spoločnosti znížila sama) a na strane otca aj pri predložených mzdových listov, daňových priznaniach ako fyzickej osoby a daňových priznaniach a účtovných závierkach obchodných spoločností L. K., D. (ktorej je otec jediným spoločníkom a konateľom) a spol. L. F. K. (ktorej 50% akcionárom je spol. L. K., D.) dospel k záveru, že ak spoločnosť otca L. K. D. má každý mesiac 1 200 eur na nadštandardný prenájom motorového vozidla, nič nebráni otcovi, aby si tieto finančné prostriedky ako jediný spoločník vyplatil a mohol tak bez problémov pokryť vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi. Vo vzťahu k otcovi ďalej poukázal na to, že je na ňom aké podnikateľské riziko podstupuje, nemá zdravotné problémy, je v produktívnom veku, je jeho povinnosťou riadne sa zamestnať a zabezpečiť si príjem, ktorým zvýši svoju životnú úroveň nielen sebe, ale aj maloletému dieťaťu.

67. Uvedené závery považuje odvolací súd za udržateľné aj v štádiu odvolacieho konania. Pokiaľ ide o majetkové a zárobkové pomery a možnosti a schopnosti rodičov má za to, že pri posudzovaní výšky výživného nie je možné ani v štádiu odvolacieho konania vychádzať výlučne z rodičmi deklarovaných majetkových a zárobkových pomerov. V tejto súvislosti nemôže nezohľadniť, že matka ešte v roku 2019 dosahovala v pracovnoprávnom vzťahu v spol. K. F., D.. priemernú mesačnú mzdu 4 519 eur netto a zároveň vykonávala funkciu konateľa spoločnosti. Výrazne znížený príjem z pracovného pomeru v spol. K. F., D.. D. od roku 2020 až do súčasnosti, ktorej je aktuálne matka jedinou konateľkou, rozsah bežnému štandardu sa vymykajúcich nákladov uvádzaný matkou v priebehu konania v súvislosti

so starostlivosťou o maloleté dieťa (v roku 2020 vo výške 894,83 eur mesačne, v roku 2021 vo výške 1 101,41 eur mesačne a v roku 2023 vo výške 1 185 eur mesačne) a aj nákladov matky (náklady na bývanie, náklady na splátky úveru na byt a chatu cca 230 eur + 62 eur + 657,56 eur), aj odvolaciu súde indikujú opodstatnenú pochybnosť o tom, že príjem z pracovnoprávneho vzťahu v spol. K. F., D. (za rok 2021 vo výške 1 366 eur netto/mesiac, za rok 2022 vo výške 1 542 eur netto/mesiac, za rok 2023 vo výške 1 435 eur netto/mesiac) je reálnym a jediným príjmom matky, z ktorých zabezpečuje náklady rodiny a náklady maloletého dieťaťa. V tejto skutočnosti nie je možné prihliadať ani na nepreukázanú argumentáciu matky o tom, že náklady na splátky úveru jej pomáhajú uhrádzať rodinní príslušníci, resp. ich uhrádza zo zmienok vyplatených jej p. I. (súčasťou spisu sú Rámcová zmluva uzavretá medzi spol. D. F. D. a matkou z 17.08.2017 na zmenkovú sumu 25 000 eur splatnú 17.08.2020 a zmenky vystavené na osobu matky z 07.05.2019 na sumu 20 000 eur, splatnú 05.10.2019 a z 10.11.2019 na sumu 10 000 eur). Obdobná úvaha odvolacieho súdu sa však vzťahuje aj k príjmovým pomerom otca, ktorý síce v priebehu prvoinštančného a aj odvolacieho konania doložil doklady týkajúce sa jeho príjmových pomerov ako fyzickej osoby, (ktorých súčasťou sú aj príjmy vyplácané mu na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru D. futbalovým zväzom a M. futbalovým zväzom), daňové priznania a účtovné závierky spol. L. K., D., (ktorej je jediným spoločníkom a konateľom) a spol. L. F., K. (ktorej 50% akcionárom je spol. L. K., D.), z ktorých však nie je možné objektívne ustáliť príjem otca dosahovaného ako fyzická osoba a ani zisk uvedených obchodných spoločností (snaha tzv. daňovej optimalizácie obchodných spoločností a živnostníkov je všeobecne známou skutočnosťou). Má za jednoznačné, že z deklarováných príjmov by otec nebol reálne schopný uspokojovať jednak svoje životné potreby a ani potreby maloletého dieťaťa, vrátane výživného. K námietkam matky uvádza, že postup podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine by bol možný vo vzťahu k ustáleniu príjmu otca fikciou podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine výlučne v prípade, ak by otec súdu nepredložil žiadané podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov, resp. by odmietol sprístupniť súdu údaje chránené podľa osobitného predpisu na zistenie ďalších podstatných skutočností, potrebných pre rozhodnutie. Keďže v tomto prípade otec v priebehu prvoinštančného a aj odvolacieho konania dokladal súdmi žiadané doklady (daňové priznania, účtovné závierky obchodných spoločností, mzdové listy), pričom matka pred rozhodnutím odvolacieho súdu nemala v tomto smere návrhy na ďalšie doplnenie dokazovania, a potreba prípadného doplnenia ďalšieho dokazovania pre súd z obsahu spisu nevyplývala, nebolo možné na túto odvoláciu námietku matky prihliadať. Odvolací súd vychádzajúc z uvedeného potom vychádzal z premisy porovnateľnej životnej úrovne oboch rodičov zohľadňujúc, že obaja rodičia majú dosiahnuté vysokoškolské vzdelanie, sú vlastníkami viacerých nehnuteľností (v prípade otca sa jedná o spoluvlastníctvo), obaja nemajú žiadne vážne zdravotné obmedzenia a ich predchádzajúce pracovné skúsenosti a aktivity im obojom umožňujú zabezpečiť si príjem, z ktorého môžu uspokojovať odôvodnené náklady na maloleté dieťa.

68. Pokiaľ ide o rozsah odôvodnených nákladov maloletého dieťaťa, ktoré matka pred rozhodnutím odvolacieho súdu vyčíslila v podaní z 30.11.2023 na sumu 1 184,06 eur, tieto odvolací súd (rovnako ako súd prvej inštancie) posúdil ako výrazne nadhodnotené, a najmä nezodpovedajúce v konaní deklaroványm majetkovým a zárobkovým pomerom oboch rodičov. Pochybnosti o výške nákladov vynakladaných na maloleté dieťa, ktoré matka v celom priebehu konania deklaruje, sú spôsobené najmä tým, že tieto by stvořili takmer celý deklarovaný príjem matky, pričom maloleté dieťa je aktuálne vo veku 5,5 roka, síce s potrebou absolvovania rehabilitácií vo VITALCLINIC, zároveň sa však nejedná o dieťa s nepriaznivým zdravotným stavom, vyžadujúcim si špeciálnu starostlivosť, dieťa navštevuje bežnú materskú školu a jeho bežné potreby je možné odvodzovať od potrieb dieťaťa v porovnateľnom veku a situácii. Odôvodnené náklady maloletého dieťaťa odvolací súd u aj aktuálne ustálil na sumu 500 eur mesačne, pozostávajúce zo sumy 100 eur bývanie (bez zohľadnenia nákladov na úvery a poistenie nehnuteľnosti), materská škola 60 eur + 40 eur stravné, 110 eur strava doma, 120 eur zdravotná starostlivosť, 50 eur oblečenie, obuv (dieťa už nerastie tak rýchlo, ako v období prvých troch rokov), 20 eur drogeria, hygiena. Rovnako ako súd prvej inštancie, s poukazom na široko nastavený styk počas letných, jarných, Veľkonočných a Vianočných prázdnin a sviatkov a na obdobie 8 dní v mesiaci počas bežného roka, v ktorom bude zabezpečovať starostlivosť o dieťa otec, do odôvodnených nákladov matky nezahrnul náklady na aktivity, kultúru, knihy, hračky, športové potreby, dovolenky, výlety, keďže takéto náklady bude znášať aj otec. Pokiaľ ide o položky Terapie hrou v sume 100 eur mesačne a plavecký v sume 55 eur, tieto do odôvodnených nákladov nezahrnul z dôvodu, že sa jedná o aktivity nehradené zo zdravotného poistenia, pri voľbe ktorých si rodičia musia spoločne zväziť ich potrebu pre dieťa, resp. možnosť nahradiť ich porovnateľnými úkonmi hradenými zo zdravotného poistenia. Pri stanovení miery, ktorou sa na uvedených odôvodnených mesačných nákladoch bude podieľať každý

z rodičov, odvolací súd prihliadal na rozsah upraveného styku otca s maloletým dieťaťom, čiastočne na skutočnosť, že otec musí v dôsledku zmeny trvalého bydliska vynakladať finančné prostriedky na dopravu do a z miesta trvalého pobytu maloletého dieťaťa, a napokon na skutočnosť, že poberateľkou rodinného prídavku ako štátnej dávky určenej na potreby dieťaťa odkázaného výživou na rodičovi je aj naďalej matka (rodinný prídavok na jedno dieťa je aktuálne v sume 60 eur /mesiac) . Zohľadňujúc uvedené dospel k záveru, že suma výživného 250 eur mesačne aj v čase rozhodovania odvolacieho súdu spĺňa zákonné kritériá a požiadavky na jej určenie (§ 62 a nasl. Zákona o rodine).

69. V nadväznosti na uvedené odvolací súd výroky VII. a IX. rozhodnutia súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § vecne 387 ods.1 C.s.p. potvrdil.

70. Vo výroku rozhodnutia napokon podľa § 387 ods.2 C.s.p. potvrdil výrok VIII. rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý je súladný s ust. § 363 C.m.p..

71. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 , § 58 C.m.p. v spojení s § 396 ods.2 C.s.p.

72. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods.1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).